Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 2053 | 4 PAGINI — 20 BANI | miercuri 7 decembrie 1955

În numărul de azi:

Flacăra patriotismului socialist

FRUMOASĂ este patria noastră! Înălțimile semețe ale munților străpungînd cu piscurile lor înaltul cerului, rîurile vijelioase cu unda limpede de cristal, poienile și crîngurile, luncile cu sălcii pletoase, oglinzile lacurilor și malurile însorite, țărmul minunat al mării, toate aceste frumuseți sînt patria noastră.

In pîntecele pămîntului nostru sînt adăpostite milioane de tone de țiței, cărbune strălucitor de toate felurile, aur, argint, aramă și zinc, plumb și nichel, fier și aluminiu, zăcăminte uriașe de sare și gaz metan. Avem cîmpii mănoase, păduri întinse, lacuri și rîuri bogate în pește. Toate aceste bogății sînt ale patriei noastre!

Pe-o gură de plai, un păstor povestește, seara, lîngă vatra încinsă, o poveste. Ce grai frumos, ce limbă armonioasă! „Mult e dulce și frumoasă limba ce-o vorbim" — spune cîntecul popular. Într-adevăr, cît de limpede, de bogată e limba poporului nostru care răsună minunată în patria noastră.

Să răsfoim filele istoriei. Figuri mărețe, fapte glorioase, vorbesc despre trecutul eroic al poporului care și-a iubit cu înflăcărare patria. Părinții, bunii și străbunii noștri au luptat pentru a ne făuri o patrie liberă, bogată și fericită.

Cel mai vrednic păstrător al tradițiilor glorioase de luptă ale poporului s-a dovedit a fi partidul comuniștilor. El a devenit purtătorul steagului de luptă pentru libertatea și fericirea patriei pe care l-a preluat și l-a dus mai departe, prin lupte grele, pînă la victorie și pe care-l poartă astăzi cu cinste conducînd poporul muncitor la făurirea socialismului. Dragostea și devotamentul față de patrie și de poporul muncitor au fost și sînt izvorul tuturor acțiunilor și luptelor pe care le-a purtat și le poartă partidul.

Astăzi, cînd poporul muncitor înalță cu mîinile sale harnice patria noastră socialistă de mîine, patriotismul cel mai înalt, patriotismul socialist insuflat de partid înflorește minunat.

I-a fost dragă întotdeauna poporului nostru muncitor patria. Acum, sub cerul senin al vieții noi, libere, descătușate din lanțurile exploatării, mai dragă ne-a devenit patria noastră. Poporul dezrobit a rupt zăgazurile ce-l ținea înlănțuit și fluviul nestăvilit al forței sale creatoare e astăzi stăpîn pe meleagurile patriei. El schimbă cu hotărîre fața așezărilor înfrumusețîndu-le, îmbogățindu-le. Munca dezrobită clocotește în întreaga țară. Ea aduce tot mai aproape lumina și fericirea zilelor socialiste. Ne mîndrim cu hidrocentralele construite, cu combinatele noastre industriale, cu noile teatre și cinematografe. Iubim nespus de mult patria noastră de astăzi și ne gîndim mereu cu bucurie la patria noastră, socialistă de mîine, la uzinele, palatele și parcurile minunate ale viitorului, la perspectivele mărețe care ne stau în față. Patriotismul nostru înmănunchiază și dragostea înflăcărată pentru frumusețile patriei și mîndria de stăpîn al bogățiilor țării și fericirea de a trăi într-o țară care construiește socialismul și încrederea nestrămutată în cauza construirii vieții noi. Patriotismul nostru înseamnă dragoste și devotament neclintit pentru partidul comuniștilor, păstrătorul și continuatorul tradițiilor patriotice ale poporului nostru, pentru partidul iubit care ne conduce pe drumul vieții noi. Această dragoste puternică, acest devotament neclintit se reflectă cu strălucire în avîntul de muncă creatoare cu care întîmpină oamenii muncii din țara noastră cel de-al doilea Congres al P.M.R. Ce altceva decît patriotism înflăcărat oglindesc realizările tinerilor muncitori în cinstea Congresului, miile de vagoane de oțel și cărbune peste plan date de tinerii oțelari și mineri, numeroasele sonde reactivizate sau forate înainte de termen de tinerii petroliști, sutele de vagoane de fier vechi colectate de tinerii din toate colțurile țării, lupta însuflețită a tinerilor țărani muncitori pentru dezvoltarea și întărirea sectorului socialist al agriculturii, pentru pregătirea unor recolte bogate.

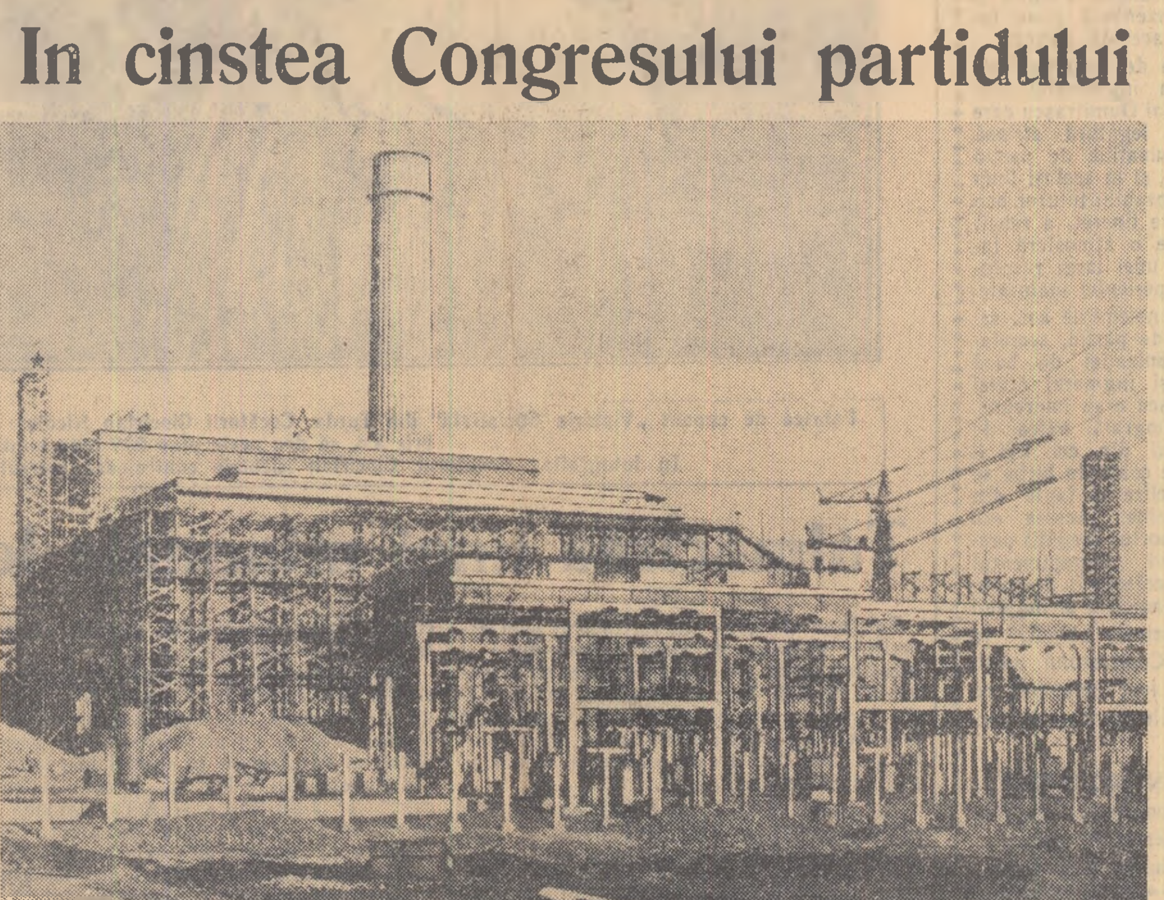
Ce altceva decît patriotism înflăcărat oglindește munca eroică, plină de abnegație a tinerilor brigadieri de pe șantierele patriei, munca avîntată a tinerilor de pe șantierul liniei ferate Tg. Jiu—Tismana — de pildă — care înfruntînd mari greutăți au realizat înainte de termen în cinstea Congresului partidului o lucrare de mari proporții ce cuprinde construcții de cale ferată, în lungime de 56 km., peste 100 poduri cu deschidere de la 10—130 m.

Partidul ne învață că patriotismul nu e ceva abstract, rupt de viața clocotitoare de construire a socialismului, că patriotismul înseamnă dragostea de muncă pentru înflorirea și întărirea patriei, înseamnă muncă plină de abnegație pentru îndeplinirea sarcinilor de plan. Partidul îi cheamă pe tineri: „Creați, îndrăzniți, dați dovadă de inițiativă. Astfel vă veți dovedi patriotismul, veți binemerita respectul și stima întregului popor". Urmînd chemarea partidului, utemiștii, întreg tineretul muncitor, se străduiește să urmeze tradiția luptei patriotice a comuniștilor și utecîștilor, muncind fiecare în mod creator la locul lui de muncă — pentru binele patriei, pentru întărirea forței ei economice și a capacității ei de apărare.

Iubindu-ne cu înflăcărare patria, luptînd cu ardoare pentru viitorul ei fericit noi sîntem plini de dragoste pentru prietenii noștri, pentru țările-surori ale lagărului socialist, pentru oamenii muncii, pentru tinerii și toți oamenii cinstiți și iubitori de pace din întreaga lume. Noi respectăm toate popoarele cu tradițiile, cultura și calitățile lor. Patriotismul nostru se împletește strîns cu internaționalismul proletar. Poporul nostru poartă o dragoste sinceră și profundă pentru marea noastră eliberatoare și prietenă sinceră, Uniunea Sovietică și se străduiește să-și însușească mereu din neprețuita experiență a constructorilor comunismului.

Iubindu-ne cu ardoare patria noi urîm toți dușmanii ei, toți dușmanii poporului muncitor. Și sîntem hotărîți să veghem neobosit la apărarea Republicii noastre dragi, la apărarea mărețelor cuceriri revoluționare ale celor ce muncesc.

In cinstea Congresului partidului



Se înalță construcția unui combinat al cauciucului

In apropierea Capitalei constructorii lucrează intens la ridicarea celei mai mari întreprinderi a industriei noastre ușoare: Combinatul de cauciuc. Această construcție modernă, va cuprinde o fabrică de articole tehnice, o fabrică de încălțăminte din cauciuc și o fabrică de regenerat cauciuc. Construcția primelor două fabrici și a diferitelor clădiri anexe se execută pe baza proiectelor întocmite de Institutul de proiectări al industriei ușoare, iar proiectul fabricii de regenerat cauciuc, împreună cu utilajul necesar, sînt primite din Uniunea Sovietică.

Noul combinat se întinde pe o suprafață de 30 ha., din care 65.000 m. pătrați reprezintă suprafața clădită. Ridicarea acestei mari întreprinderi are o însemnătate deosebită pentru industria prelucrătoare de cauciuc. Combinatul va produce în faza finală, așa după cum prevede proiectul, o cantitate de articole din cauciuc mult mai mare decît cea produsă în prezent de toate fabricile de cauciuc din țară.

Fabricile din cadrul combinatului se construiesc pe etape și vor începe să producă în cel de al doilea plan cincinal. Acum se lucrează concomitent la construcția fabricilor de articole tehnice și de regenerat cauciuc. Sînt pe punctul de a fi terminate lucrările de zidărie la cele 3 corpuri principale ale fabricii de articole tehnice.

In afara utilajelor primite din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară, în fabricile combinatului de cauciuc vor fi instalate și mașini produse în țara noastră. Uzinele metalurgice „Mao Țze-dun" din Capitală, de pildă, au construit trei cazane pentru centrala termică, Combinatul metalurgic din Reșița a trimis utilaje pentru stația de aer comprimat, întreprinderea „Nicovala" din Sighișoara a executat o serie de prese hidraulice.

Mașinile și utilajele de înaltă tehnicitate vor permite mecanizarea întregului proces de producție.

In vederea grăbirii ritmului de lucru, pe șantier a fost înființat un mare atelier de prefabricate care se folosesc în construcție.

In anul viitor în apropierea combinatului va începe construcția unor blocuri muncitorești cu peste 400 de apartamente.

Acum doi ani și jumătate a început la Borzești construirea unei noi centrale termo-electrice. In planul de electrificare al patriei această construcție își are locul ei bine definit, fiind menită să asigure o parte considerabilă din cantitățile de energie electrică necesare economiei naționale.

Ritmul rapid de executare a construcției a creat posibilitatea ca nu peste multă vreme primul dintre cele patru turbo-generatoare ale centralei să intre în funcțiune. Termocentrala va produce și aburi pentru întreprinderile din apropiere.

Proiectul și întregul utilaj au fost aduse din Uniunea Sovietică.

Brigada minerului Mihai Ștefan lucrează în contul anului 1960

De două ori în cursul acestui an, minerii Petrilei au sărbătorit brigada de tineret condusă de Mihai Ștefan. La 7 iunie, brigada lui Mihai Ștefan a terminat planul pe 1958, iar la 3 decembrie anul acesta și-a terminat și planul pe 1959. In toată această perioadă, aplicînd metoda sovietică a graficului ciclic, brigada și-a depășit productivitatea normată cu 65-110 la sută, executînd astfel zeci de metri liniari galerie peste plan. In obținerea acestor succese, alături de Mihai Ștefan o mare contribuție au dat-o și tinerii mineri Costa Iosif, Nagy Adalbert, Ambruș Ludovic, Ignat Gheorghe, precum și maiștrii utemiști Serea Virgil și Manoilescu Nicolae.

Tot la 3 decembrie încă o brigadă de tineret de la mina Petrila, cea condusă de Barta Francisc de la sectorul II, a început să sape galerii în contul anului 1957. Succesele acestei brigăzi se datoresc faptului că brigada aplică metoda graficului ciclic și lucrează cu mașina sovietică de încărcat. Este demn de remarcat faptul că atît Mihai Ștefan cît și Barta Francisc au învățat mineritul în brigada Eroului Muncii Socialiste Haidu Iuliu, pe care îl urmează în acțiunile lor de zi cu zi.

Economii echivalente cu prețul de cost a 40 de autocamioane

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru).

Tinerii constructori de autocamioane raportează o nouă și însemnată izbîndă. Brigada complexă de economii condusă de tînărul inginer comunist Nicolae Adam a realizat pînă în prezent economii echivalente cu prețul de cost a 40 de autocamioane „S.R. 101".

Cu ocazia apariției Hotărîrii Consiliului de Miniștri cu privire la reducerea de prețuri la unele produse de larg consum, brigada s-a angajat ca, pînă la cel de al II-lea Congres al partidului, să mai reducă consumul de metal pe fiecare fabricat cu 8 kilograme.

Crescuți și educați de partid

FRUMUSEȚEA VIEȚII DE CONSTRUCTOR

Pe Grigore Ionescu „bătrînul" — cum l-au botezat băieții — l-am regăsit mai zilele trecute, într-o după-amiază mohorîtă, la kilometrul 32 pe Șantierul tineretului de la Cerna-Jiu. Era același, așa cum îl cunoscusem și pe alte șantiere; doar mustața ce și-a lăsat-o să-i crească „pe oală", căzăcește, părea să-i fi schimbat ceva din înfățișare.

Și totuși... și totuși, Grigore s-a schimbat mult. De la băiețandrul acela neastîmpărat ca argintul viu, care acum vreo 8 ani în urmă a plecat din Brăila — conducător de brigadă — pe Bumbești-Livezeni, pînă la Grigore Ionescu de azi, activist al U.T.M.-ului, candidat de partid, există multă deosebire. Neastîmpărul i s-a schimbat în curaj, îndrăzneală, vioiciune; nerăbdarea și pripeala au cedat locul unei judecăți chibzuite, mature, care-și trage sevă din tot ce a învățat de la partid, doar inima i-a rămas mereu tînără.

★

...Prin luna iulie, în vara asta, sectorul pod-Jiu rămăsese cu mult în urma celorlalte. Era periclitată isprăvirea la timp a uneia din cele mai de seamă lucrări de pe șantier — podul de peste Jiu. Comitetul U.T.M. al șantierului l-a trimis pe Ionescu în acest sector să „pună la punct" o treabă neisprăvită și încîlcită de unii oameni care dezamăgiseră încrederea organizației. Și n-a greșit... Pe la începutul lui noiembrie, Podul de peste Jiu a fost terminat. Din codaș, acest sector a devenit fruntașul șantierului...

L-am întrebat cum de s-a putut ajunge la acest rezultat.

— Cum? — foarte simplu! Băieții s-au întrecut pe ei înșiși... De i-ai fi văzut cum munceau... zi de zi, lucram cu tot mai mult spor; creșteau lucrările văzînd cu ochii... îți era mai mare dragul... Ce minunați oameni sînt brigadierii noștri!... Oameni de cur, nu altceva. De pildă, să-ți povestesc despre... Și Ionescu începu să-și depene amintirile despre „băieți". Despre el nici o vorbuliță. Că s-a băgat întotdeauna acolo unde era lucrul mai greu, însuflețindu-i pe toți cu exemplul și optimismul său, că „a tras cu dinții" de unii tehnicieni determinîndu-i să „țină pasul" cu iureșul brigadierilor, că într-o noapte a muncit în fruntea brigadierilor pînă la epuizare salvînd de furia apelor umflate ale Jiului materiale de construcție de mare valoare, că multe din sugestiile sale au găsit rezolvarea unor probleme tehnice de construcție ce păreau de nedeslegat, despre toate acestea, despre tot ce i se datorește și lui din succesul obținut, nici nu-ți pomenește. Nu din falsă modestie. Dacă te încumeți să-i amintești tu de ele, o clipă te privește nemulțumit și, invariabil, afli același răspuns:

— Bine, dar pe mine de aceea m-a trimis partidul și organizația acolo, să fac treabă nu să casc gura... ce găsești mata deosebit în asta?...

★

...In luna noiembrie, în sectorul Bistrița, către Tismana, la kilometrul 32, s-a întîmplat o altă „tărășenie" — cum îi spunea Ionescu. Pe o porțiune de cîteva sute de metri, terasamentul căii ferate trece peste un teren mocirlos. Ploile transformaseră pămîntul cleios într-o cocă galben-vînătă, din care abia-abia îți puteai trage picioarele. Terasamentul nu mai putea fi înaintat decît cu sforțări enorme... Mulți dădeau înapoi în fața greutății.

...Aici, la kilometrul 32, au fost trimiși „să dea o mînă de ajutor" — cum zice el, Ionescu și „băieții" lui de la pod-Jiu... A trecut o săptămînă, două, trei, de muncă încordată, în condiții deosebit de grele, de muncă care cerea dîrzenie, hotărîre, abnegație, eroism chiar... Și la 27 noiembrie linia ferată a fost „legată" cu capătul care înainta dinspre Tismana.

Am vorbit cu „băieții", cu brigadierii. De pe chipul fiecăruia desprindeam bucuria izbînzii, mîndria datoriei împlinite. Cu toții însă, cînd îi întrebam cum de-au izbutit, îmi pomeneau de ceea ce a însemnat „bătrînul" pentru ei.

Am insistat să-mi povestească el despre brigadierii cei mai buni, din cei vreo 80 cu care a muncit cot la cot.

— Îmi ceri un lucru cam greu. Cum aș putea să-ți spun că, cutare sau cutare a fost mai bun, cînd, de fapt, au fost la fel cu toții?!... Nu, dacă o fi să scrii ceva la gazetă să scrii așa: toți „băieții" și-au făcut datoria... Iar eu, fără să-i cer permisiunea, aș adăuga: toți și-au făcut cu prisosință datoria, pentru că în fruntea lor, în locurile și în împrejurările cele mai grele, a stat permanent, neclintit — Grigore Ionescu — candidatul de partid...

★

Tîrziu, în noapte, am stat amîndoi de vorbă la gura sobei, într-o baracă în sectorul Bistrița, pînă către ziuă. Ne regăsisem după cîțiva ani și aveam destule să ne spunem. Ne-am reamintit despre Bumbești-Livezeni, sectorul „Pietrele Albe" unde Ionescu și-a făcut „ucenicia" de tînăr constructor. Am vorbit apoi despre „Lunca Prutului" și răscolirea amintirilor mi l-a înfățișat aievea parcă pe Ionescu în fruntea brigadierilor, care — atunci cînd apele rupseseră digul — barau cu trupurile lor calea apelor, înverșunați în încleștarea luptei supraomenești cu forțele naturii dezlănțuite.

La termocentrala Ovidiu II — construcția tineretului — Grigore Ionescu a muncit în cele mai grele perioade...

Tîrziu spre ziuă, cînd am încheiat discuția noastră, am insistat să-mi spună ce planuri are de viitor...

— Planuri? Să vedem, unde m-o trimite partidul și organizația...

— Bine, bine, dar dacă totuși o să fii întrebat ce preferințe ai? — nu-l slăbeam eu.

— Ei, atunci — mi-a răspuns el zîmbind — se-nțelege că mă voi duce tot pe vreun șantier... Dz-ai ști cît îmi place viața asta...

SAVIN STELIAN

Noua hotărîre — imbold în muncă

Acolo unde se produc ceasornice romînești...

ARAD (de la corespondentul nostru).

In vreme ce rotativele scoteau ziarele teancuri, teancuri, vestind noua hotărîre cu reducerea prețurilor, în Arad, la cooperativa meșteșugărească „Precizia", coordonatorul tehnic, Theler Francisc și un grup de ceasornicari lucrau la finisarea unor noi ceasornice. Dimineața, cînd președintele cooperativei intră cu un ziar în mînă, ei opriră lucrul pentru cîteva clipe. In acest moment primele 220 ceasornice deșteptătoare erau gata.

— Ceasornicele s-au ieftinit cu 10 la sută, spuse președintele. Această veste i-a bucurat pe toți membrii cooperativei. Pentru prima oară în țara noastră ei au reușit să producă în serie, cu toate piesele executate în cooperativă, ceasornice deșteptătoare.

Povestea ceasornicelor deșteptătoare a început cu cinci ani în urmă cînd unul din membrii acestei cooperative și anume ceasornicarul Simolan Petru a propus fabricarea lor. Apoi au început pregătirile. Membrii cooperativei „Precizia" au lucrat utilajele necesare: strunguri revorvere și universale, freze, mașini de găurit — toate pentru prelucrarea pieselor mici de mare precizie.

La începutul primăverii acestui an au trecut la producerea în serie a pieselor. Cooperativa „Precizia" care producea pînă acum bunuri de larg consum ca: polonice, catarame, aparate de ras, și-a îmbogățit sortimentele cu încă un produs: ceasornice deșteptătoare.

Pînă în ziua deschiderii Congresului partidului, membrii acestei cooperative vor mai produce încă 600—700 ceasornice deșteptătoare.

Vom da mai multă mobilă

Noua reducere de prețuri cu amănuntul ale unor produse de larg consum a venit și de data aceasta în folosul nostru, al celor ce muncim.

Cooperativa noastră produce mobilă pentru oamenii muncii. Secția în care lucrez și-a depășit planul pe luna noiembrie cu 69 la sută. Depășirea continuă a planului este un factor de seamă al reducerii prețului de cost la garniturile studio.

In vitrinele magazinelor de mobilă au apărut prețurile reduse. Noi am stabilit ca pe viitor să dăm o mare atenție economisirii de materiale de lustruit, să îngrijim și mai mult mașinile și sculele.

Printre angajamentele noastre este și acela de a-i califica pe ucenicii Rusescu Zamfir, Chirea Stelian și Dode Ion care vor primi diplome de lucrători tîmplari, după ce-și vor trece examenul.

ION ANDREESCU
șeful brigăzii de tineret nr. 1 din secția nr. 2, Cooperativa meșteșugărească „Arta lemnului"-Constanța

Răspund prin fapte

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru). — In sectorul II mecanică grea de la uzinele „Strungul" din Orașul Stalin întrecerea este în toi. Se dă bătălia pentru construirea unor noi produse: ridicătorul hidraulic și auto-stropitorul.

Printre fruntașii sectorului sînt și membrii brigăzii de tineret condusă de Isidor Boiculesi.

Ei au aflat cu bucurie despre Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la reducerea de prețuri și s-au hotărît să o întărească cu produse sporite.

Este ora 10. Au trecut trei ore de la începerea schimbului și fiecare brigadier are de acum realizări. Utemistul Constantin Suciu își numără piesele strunjite. Operația de finisiune a pistonului cu cadru, piesă pentru ridicătorul hidraulic, cere 13 minute de bucată. El a terminat 70 de piese. Asta înseamnă aproape două norme zilnice.

Fiecare brigadier își face de acum socoteala ce va putea cumpăra după ce va primi salariul. Tînărul Mihai Bertlef încă ieri s-a uitat la prețurile noi expuse pe mărfurile din vitrine.

Pentru inovația făcută la dispozitivul pentru strunjirea excentrică a manivelei poziției de comandă am de primit o primă. Voi mai pune pe de-asupra ceva bani și îmi voi cumpăra din ei un palton.

Chiar și cel mai tînăr strungar, Akoș Nagy, care nu de mult lucrează în fabrică și primește un salariu mai mic decît ceilalți, după ce a citit vestea din ziar s-a hotărît să-și cumpere în curînd o bicicletă de fabricație romînească. Prețul acestui produs a scăzut de la 1070 lei la 860 lei.

Dar cîte nu vor putea să-și cumpere tinerii din banii economisiți în urma recentei Hotărîri?

In sprijinul reducerii de prețuri

Sîmbătă seara eram acasă împreună cu soția și cei doi copii și, ca de obicei, ascultam radio.

Deodată muzica s-a întrerupt și vocea puternică a crainicului pătrunse în încăpere: „Transmitem Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la reducerea prețurilor cu amănuntul ale unor mărfuri de larg consum".

Rînd pe rînd, cu fiecare articol la care prețul de vînzare a fost redus, ascultam tot mai atenți.

Printre articolele de larg consum la care prețurile au fost reduse este și unul din produsele la care eu lucrez — petrolul lampant — la care prețul a fost redus cu 14 la sută.

Rafinăria noastră a reușit să producă numai de la începutul lunii august și pînă la 1 decembrie a.c., o cantitate însemnată de petrol lampant peste plan. La aceste realizări și-au dat contribuția și secția D.A. 2, evidențiindu-se tovarășii Bachirlam Vasile, Simion Ion, Dumitru Ștefan, Ion Balocă și alții.

Succesul acesta ne întărește și mai mult angajamentul nostru, ca în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului, rafinăria nr. 2 să îndeplinească pînă la 18 decembrie planul anual la toate sortimentele distilate.

Cît ne privește pe noi, cei din secția D.A. 2, cu ajutorul comuniștilor, vrem ca pînă la 31 decembrie să mai dăm peste plan cu 1,50 la sută mai mult petrol lampant decît prevede planul de prelucrare.

ION V. CONSTANTIN
ajutor de maistru,
Rafinăria nr. 2, Ploești

Săptămîna cărții tehnico-științifice
În graiul cifrelor...

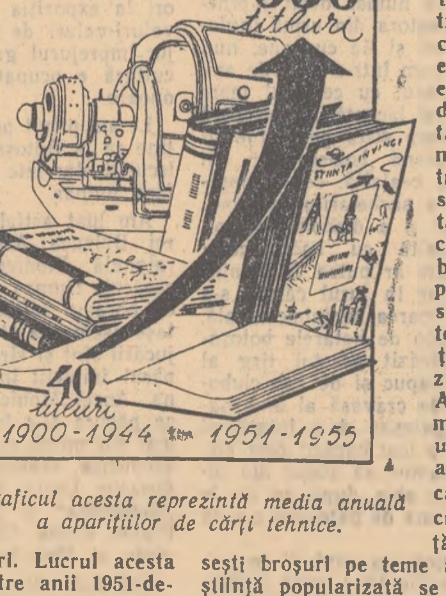
Un stand cu cărți în plină stradă. Priveliștea a devenit obișnuită în București. Trecătorii se opresc, răsfoiesc cărțile și cei mai mulți din ei cumpără. Azi o carte, peste cîteva zile alta și așa se întocmește o bogată bibliotecă personală. In faptul acesta nu-i nimic din snobismul exploatatorilor care odinioară umpleau rafturile cu cărți dintre care cele mai multe aveau filele intacte.

Privești un om al muncii care cumpără o carte. Este actul unui om dornic să-și găsească un nou prieten, un nou sfătuitor.

Sîntem în „luna cărții", la cîteva zile după ce a intrat în vigoare o simțitoare reducere de prețuri a cărților și librăriile sînt pline cu oameni. Săptămîna aceasta este închinată cărții tehnico-științifice. Interesul publicului este vizibil. Cartea tehnico-științifică este căutată pentru că în țara noastră, în rîndurile oamenilor muncii există o nestăvilită dorință de a acumula cît mai multe cunoștințe. Socialismul are nevoie de oameni culți și lucrul acesta este bine înțeles de constructorii noii orînduiri. Iar în privința aceasta de mare importanță este cunoașterea și stăpînirea tehnicii, înțelegerea tuturor „tainelor" științei.

Cerințele cititorilor au devenit mereu mai mari. Lucrul acesta se reflectă în faptul că între anii 1951-decembrie 1955 au fost tipărite, în limba romînă, 3751 titluri de literatură tehnico-științifică cu un tiraj total de 14.489.000 exemplare. In acest tiraj total, literatura științifică a reprezentat 2.069 titluri cu 9.079.000 exemplare, iar literatura tehnică 1.682 titluri cu 5.410.000 exemplare. La aceste cifre trebuie adăugate manualele tehnice și științifice al căror număr, precum se știe, este mare.

Ca să înțelegem mai bine sensul acestor cifre vom face o comparație grăitoare. Intre 1900-1944, adică sub regimul burghezo-moșieresc, media anuală a cărților tehnice apărute era de 40 titluri. Intre 1951-1955 media anuală a cărților tehnice ce au văzut lumina tiparului reprezintă 336 titluri, ceea ce înseamnă de aproape 9 ori mai mult. Aceasta fără a socoti tirajele care în anii puterii populare au crescut enorm. Numai tirajul lucrărilor apărute în Editura Academiei R.P.R. este cu 300 la sută mai mare decît cel al cărților pe care le-a editat vechea academie.



Graficul acesta reprezintă media anuală a aparițiilor de cărți tehnice.

Privind titlurile cărților apărute, remarci cu ușurință atenția acordată problemelor industriei grele și agriculturii. Problemele legate de tehnica industriei metalurgice sînt tratate în 297 volume cu un tiraj de 759.000 exemplare. Activitatea editorială se dovedește astfel a fi legată de problemele cele mai actuale ale construcției socialiste. Insușirea tehnicii înaintate, ridicarea calificării profesionale, mai buna organizare a procesului de producție sînt facilitate prin literatura tehnico-științifică pusă la dispoziția oamenilor muncii. Astăzi în salopeta muncitorului alături de unelte de lucru se află deseori cîte o carte tehnică, după cum în casele multor țărani muncitori găsești broșuri pe teme agricole. Cărțile de știință popularizată se bucură de un mare interes, exprimat în tirajul lor — 23.500.000 exemplare în ultimii cinci ani (aceasta în afară de lucrările tehnico-științifice amintite).

Cifrele au un grai al lor. Sobru, dar convingător. In acest grai cifrele ne demonstrează în modul cel mai concludent dezvoltarea literaturii tehnico-științifice în țara noastră. Sînt cifre a căror valoare practică o verificăm în librării și în fața standurilor cu cărți, dar mai ales în uzine și pe ogoare, acolo unde cele scrise în cărți prind viață...

Istoria unui angajament

Cînd s-a luat primul angajament la fabrica „UNIO", cu ani în urmă, celor dintîi muncitori de aici le-a venit greu să execute 5 roți peste plan. Dar au trecut ani și ani de-a rîndul. Angajamentele lor au fost din ce în ce mai mari de atunci, dar nu tot atît de greu de realizat.

Acum o lună și jumătate colectivul întreprinderii s-a avîntat în întrecerea socialistă. În scopul realizării unui nou angajament. Acesta este însă cel mai de seamă din cîte și-au luat vreodată: să realizeze pînă la 23 decembrie a.c., peste plan, 120 de vagoneți de mină, 10 vagoane de mină de cîte 12 tone, 5 piese excentrice de cîte 6 tone, 60 de tone piese de schimb pentru utilaj minier, 120 de tone vagoneți pentru funiculare, 150 de tone piese de fontă brută și încă altele.

Prima săptămînă a întrecerii a fost închinată inovațiilor.

Numeroși au fost tinerii care au prezentat propuneri. 40 din inovațiile lor au fost aprobate și date în lucru. Printre inovatorii aceștia se află și tînărul Mihai Pop care a elaborat o metodă pentru turnarea cuzineților de bronz pentru trocuri, prin crearea unui nou model.

Azi la fiecare cuzinet turnat se realizează economii de metal (bronz) de 1,5 kg. Totodată, timpul de prelucrare la secțiile de mașini-unelte a scăzut cu 20—25 de minute la fiecare piesă.

Uneori însă inovațiile aparțin unui colectiv, cum e cazul brigăzii complexe de economii condusă de inginerul utemist Mihai Dumitrașcu. Acest colectiv, deși tînăr, a adus în viața uzinei 7 inovații. Una dintre ele constă dintr-un dispozitiv pentru îndoirea foilor de arc pentru vagoane. Această inovație are mai multe avantaje: în primul rînd eliberează doi muncitori din cei patru cîți erau necesari mai înainte, reduce munca fizică cu 25 la sută și sporește productivitatea muncii cu 10—12 la sută.

Preocupări deosebite în cinstea Congresului partidului au existat însă în toate secțiile. De pildă, tinerii strungari s-au angajat ca zilnic să aibă realizări aidoma acelora ce se obțin în schimburile de onoare.

Așa a procedat brigada de tineret nr. 6 condusă de utemistul Muncean Oscar.

Membrii brigăzii aveau de executat produse din cele mai dificile, cum ar fi benzile mobile. Imediat cum a fost luat acest angajament, responsabilul brigăzii și-a adunat tovarășii de muncă și a hotărît împreună cu el să aplice metodele Ciutkih, pentru îmbunătățirea calității produselor și Bîkov-Bortkevici pentru tăierea rapidă a metalelor.

Confecționarea cuțitelor n-a fost un lucru ușor. Vince Matolcsi, Iosif Koroknai și Carol Vaganic — trei utemiști pricepuți din brigadă — aveau să ducă la bun sfîrșit în scurt timp această sarcină.

Peste 2—3 săptămîni, brigada a ajuns să îndeplinească zilnic cîte trei planuri în loc de unul.

În fabrica, lupta pentru a traduce în viață angajamentul global, i-a însuflețit pe toți tinerii. Din cele 15 brigăzi de tineret nici una nu avea rezultate care să nu fie demne de această întrecere.

Unele brigăzi s-au evidențiat în mod deosebit. Așa sînt brigăzile unite de lăcătuși 12 și 13 conduse de utemiștii Andrei Veresi și Alexandrescu Olah, care s-au angajat ca, aplicînd metoda Ciutkih și legătura de serie — o inițiativă locală — să monteze, peste plan, la vagoanele de 10 și 12 tone, pînă la data de 1 decembrie, 38 de boghiuri. Mare a fost dorința membrilor brigăzii ca în cadrul întrecerii socialiste să ajungă fruntași. Patru dintre ei și anume utemiștii Iosif Ritli, Mihai Pakai, Francisc Freund și Iosif Lihzenbold și-au îndeplinit această dorință.

Demnă de remarcat este strădania inginerului utemist Mihai Dumitrașcu care ținînd o legătură strînsă cu organizațiile de partid și U.T.M. și în același timp cu responsabilii tuturor brigăzilor de tineret, a reușit să creeze o atmosferă favorabilă unei largi răspîndiri a experienței înaintate.

La 25 noiembrie a.c., secretarul de partid, secretarul organizației de bază U.T.M. și inginerul Mihai Dumitrașcu erau împreună. O dactilografă bătea de zor. Unul din cei trei îi dicta. Pe coala de hîrtie se înșirau cifre și fapte din viața uzinei. Acesta era chiar raportul pregătit pentru partid. „Angajamentul luat de colectivul de muncitori, tehnicieni și ingineri de la uzinele „UNIO" în cinstea Congresului partidului a fost îndeplinit cu 28 de zile înainte de termen..."

ION TEOHARIDE
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Baia Mare



Fabrica de ciment „Victoria Socialistă" din Turda. Cocătorii Ciocîrlan Nicolaie și Văcar Iacob, au reușit ca în luna octombrie a.c. să dea peste plan 268 tone klinker.
In fotografie: Cocătorul Ciocîrlan Nicolaie controlează mersul cuptorului de klinker.

Tălmăcirea unei minunate legende chineze*)

Folclorul chinez — tezaurizatorul unei experiențe milenare de viață a unui mare și înzestrat popor — este încă prea puțin cunoscut de noi. Tocmai de aceea, manifestările menite să servească unei cunoașteri reciproce sub acest raport, fiecare efort creator pe acest tărîm este prețios și se cuvine a fi cu însuflețire salutat.

In această direcție, se înscrie ca o remarcabilă contribuție tălmăcirea liberă pe care acad. Eusebiu Camilar a dat-o legendei populare chinezești „As-Ma, fata ecoului". Scriitorul, care a vizitat R. P. Chineză în cursul anului trecut vreme de mai multe săptămîni, a luat contact nu numai cu viața marelui popor ce și-a luat soarta în propriile sale mîini, dar și cu comorile lui de artă, cu neasemuitele frumuseți pe care geniul popular le-a făurit de-a lungul atîtor și atîtor veacuri. Ceea ce încîntă și pe cel mai puțin familiarizat cu marea bogăție de nuanțe folcloristice chinezești nu e atît diversitatea cantitativă, cît poezia gingașă uneori, alteori gravă, majestuoasă, întotdeauna respirînd frumusețea și înălțimea morală a poporului însuși — popor greu încercat de istorie și natură, dar biruitor peste toate cumpenile datorită dîrzeniei și inepuizabilei sale vitalități.

Intr-un anume fel, acesta este și sensul filozofic al legendei „As-Ma, fata ecoului". Forța care rezidă în oamenii simpli, puritatea și noblețea lor de caracter, mîndria și curajul de a înfrunta nedreptatea și opresiunea, sînt calități în fața cărora se destramă încercările stăpînilor de a-i subjuga și înrobi.

Ajunsă la vremea măritișului, frumoasa As-Ma este cerută ca soție de feciori de prin toate părțile provinciei. Așa aude de ea și bogătașul J-Bu-Ba-La, cărpănos și hain, care trimite s-o pețească pe fată pentru nevolnicul său fiu, A-Ts. Refuzat, bogătașul o răpește. La capătul multor încercări As-Ma va fi eliberată datorită vitejiei fratelui ei, îndrăznețul A-Ha și a oamenilor din popor care l-au ajutat. Amenințată în cele din urmă de revărsarea fluviului — balaurul apelor furioase, cum i se mai spunea fluviului Sil-Has care fusese ațîțat de J-Bu-Ba-La — As-Ma nu piere în valurile ce potopesc stîncile. O salvează Scatulama, zeița din înaltul munților, care o duce cu sine. Și de atunci As-Ma trăiește sus, pe crestele cele mai semețe și răspunde ori de cîte ori e strigată, cu numele ei. A rămas, cum spune legenda, „fata ecoului" și de atunci, din vremuri străvechi, e părtașă la toate bucuriile oamenilor din San-Ni, înveselindu-se cu flautele și cosienele cînd peste văi și dealuri, răsună — cu osebire în zilele noastre — cîntecul vieții descătușate, vestind amurgul tristeții și al umilințelor.

După cum se vede, fabulația legendei este simplă și oarecum tradițională. Sînt episoade în structura legendei care amintesc de basmele noastre populare (A-Ha este asemănător lui Făt-Frumos în special în capitolele „Intoarcerea lui A-Ha" și „Luarea la întrecere", iar J-Bu-Ba-La și A-Ts seamănă cu zmeii cei răi din folclorul balcanic). Nu e locul să ne ocupăm aici de circulația și filiația motivelor legendare și nici de evoluția miturilor din folclor, dar se cuvine să fie remarcate unele apropieri evidente, care indică legături între popoare în ciuda distanței geografice ce le desparte.

Așa dar, legenda trezește un viu interes prin tratarea originală și pe alocuri novatoare a unei teme cunoscute. Forța artistică a versurilor, străbătute de o profundă semnificație socială, se îmbină cu expresivitatea unor situații redate cu inspirat simț al dozării dramatice. Iată bunăoară cît de simplu, dar în aceeași vreme cît de impresionant prin demnitatea sentimentului dezvăluit, sună răspunsul pe care As-Ma îl dă pețitorului trimis de bogătașul J-Bu-Ba-La:

„din adinc veac,
săracul se-nțelege cu cel sărac;
prin toate furtunile
își beau împreună amărăciunile;
chiar de-aș pieri pe sapă,
chiar de nu voi avea după ce bea apă,
nu-mi trebuie aur, bivolii dă-i hultanilor!
Mă trage inima spre inima sărmanilor!"

Puritatea morală și refuzul de a sluji bogăției agonisite prin necinste și silnicie sînt trăsături pe care As-Ma, prin destinul ei, le pune în lumină cu grăitoare plasticitate. Ideea pe care As-Ma o întruchipează de-a lungul încercărilor la care este supusă — și anume ideea imposibilității de a învinge poporul — este dintre cele mai prețioase, dar nu e singura ce se degajă la lectura tulburătoarei legende.

Țesătura artistică a acesteia mai relevă și altele, dintre care vom reaminti în treacăt doar cîteva. Astfel, legenda povestește cu inegalabila iscusință a cîntărețului anonim, ce s-a întîmplat după răpirea fetei deacasă:

„In munți, deasupra satului A-Sa-Ti,
fără As-Ma pădurile nu mai puteau
înfrunzi,
florile nu mai puteau înflori;
păsările cîntau acum arare,
dar cu glasuri stinse, de mărgăritare;
nici fluturii, în lumina fierbinte,
nu mai zburau în nouri, ca mai-nainte".

Părtașă la suferința eroilor populari, natura apare umanizată, răspunzînd parcă durerii eroilor cu propria ei durere. Și totuși, viziunea aceasta a naturii, firească și frecventă în tradiția folclorică, cunoaște într-un chip nou o derogare în desfășurarea legendei de față.

Cînd As-Ma și fratele ei încearcă să scape de furia apelor, natura se ridică împotriva lor și încearcă să-i suprime. Inversarea aci de către poetul anonim a rolului tradițional pe care-l joacă natura în creația folclorică își are tîlcul ei. Cu cît sînt mai mari și mai istovitoare piedicile întîlnite, eroii se verifică mai deplin ca alcătuiri umane superior înzestrate. Biruința lor finală pune între natură și oamenii care au învins-o acea distanță menită să marcheze ascendența omului asupra naturii, ori cît ar fi ea de vitregă și de primejdioasă. Mai mult, patetismul încleștării dintre eroi și stihiile dezlănțuite adaugă un plus de măreție dramatică întîmplărilor asupra cărora legenda a zvîrlit păienjenișul de aur al unor nebănuite frumuseți. Momentul acesta, de o mare intensitate, dobîndește sub pana traducătorului dimensiunea actului epopeic, dezlănțuirea năpraznică a furtunii este surprinsă cu o mare forță de descripție:

„Zadarnic A-Ha sora-și apără...
Tunetele bubuie, adîncul scapără...
șuvoaiele o prind, o cuprind.
și-o reped hohotind,
mîluri îi înfășoară gleznele,
vîntul o plezneste cu pleznele,
noaptea o înbrobodă cu beznele;
și numai strigătele din ce în ce mai
slăbite
i s-aud peste volburile răzvrătite"

In acest pasaj, ca de altfel în întreg poemul se distinge remarcabila strălucire pe care Eusebiu Camilar o dă textului original. Sub pana iscusită a scriitorului capătă echivalențe de o frumusețe unică expresii și locuțiuni, versurile, cu ritmul lor lăuntric aparte și — mai presus de toate — atmosfera de poezie răscolitoare proprie creației chineze. Fidel ideii de bază a textului, dar departe de a rămîne în sens strict prizonierul lui, Eusebiu Camilar a găsit întotdeauna resursele potrivite pentru a da traducerii sale colorit și savoare. Transpunerea sa în romînește încărcată de parfumul străvechii întîmplări, realizează armonia și farmecul legendei cu mijloacele eposului popular.

Oferind tineretului iubitor de literatură o remarcabilă legendă a marelui și vrednicului popor prieten, într-o traducere cizelată pînă în cele mai mici detalii, Eusebiu Camilar încearcă satisfacția unei depline reușite poetice, pe care cititorii sînt primii chemați s-o salute.

H. ZALIS

*) *„As-Ma, fata ecoului" — traducere liberă de Eusebiu Camilar — Editura Tineretului, 1955.*

Sărbătoarea belșugului

Duminică în comuna Conțești, raionul Zimnicea, regiunea București, a fost sărbătoare. Colectiviștii și-au împărțit veniturile.

Colectiviștii sînt oameni harnici. Sprijiniți de tractoriștii de la S.M.T.-Ulmulești și aplicînd cu strictețe regulile agrotehnice, ei au obținut producții medii de 1.500 kg. de grîu la ha., 3.000 kg. de porumb la ha., 1.000 kg. de floarea-soarelui la ha., 3.200 kg. de orez la ha.

Paralel cu munca pentru ridicarea producției de cereale, colectiviștii din Conțești au dezvoltat și o puternică fermă zootehnică. Ea cuprinde 30 vaci de lapte, 412 oi, 45 de porci, 44 purcei, 255 de păsări, o stupină cu 25 de stupi și un mare număr de animale de muncă. Prin valorificarea produselor vegetale și animale colectiviștii din Conțești au obținut venituri în bani ce se ridică la 360.000 lei.

Pentru fiecare zi-muncă colectiviștii au primit 4 kg. de porumb, 3,200 kg. de grîu, 0,2000 kg. de orz, 0,200 kg. de mazăre, 0,370 kg. de floarea-soarelui, 0,200 kg. de cartofi, 0,010 kg. de lînă, mari cantități de legume, precum și cîte 4 lei.

Colectivistul Ilie Romniceanu care înainte de a intra în gospodăria colectivă avea doar un ha. de pămînt, a primit pentru cele 829 zile-muncă efectuate în gospodărie de el și cei 4 membri ai familiei sale 3.316 kg. de porumb, 2.653 kg. de grîu, 166 kg. de orz, 166 kg. de mazăre, 166 kg. de ceapă, 166 kg. de cartofi, 224 kg. de floarea-soarelui, 75 kg. de fasole, 8,29 kg. de lînă și 3.316 lei, iar colectivistul Stancu Curea care a efectuat cu 5 membri ai familiei sale 1033 zile-muncă a primit 4.132 kg. de porumb, 3.305 kg. de grîu, 207 kg. de orz, 206 kg. de mazăre, 206 kg. de cartofi, 279 kg. de floarea-soarelui, 73 kg. de fasole, 10 kg. de lînă, precum și 4.132 lei.

Realizările colectiviștilor, recoltele bogate obținute în acest an la toate culturile au făcut ca acum, în preajma împărțirii veniturilor, încă 10 familii de țărani muncitori să se înscrie în gospodăria colectivă.

(Agerpres)

Cei ce colindă satele...

Să pătrunzi în cele mai îndepărtate cătune ale raionului Agnita ori în satele pierdute printre munții Făgărașului, să ajungi la exploatările forestiere din Zăbrătău și Crasna și văile Sibiului, nu e de loc ușor. Mai ales că în vara care a trecut, ploile abundente din regiunea Stalin au fost parcă potrivnice muncii operatorilor și a șoferilor caravanelor cinematografice sătești. Ziua și noaptea, pe vreme bună ori pe vînt și ploaie, caravanele trebuiau să ajungă neapărat și la timp într-o localitate sau alta.

Muncitorii din exploatările forestiere așteptau plini de nerăbdare filmul documentar din care aveau să afle noile metode de lucru folosite în exploatările forestiere sovietice, sau filmul artistic de lung metraj ce avea să aducă în fața lor episoade din lupta oamenilor de pretutindeni pentru mai bine.

Pe ecran le apăreau Mitrea Cocor și Ilie Barbu, Ivan Bortnicov și Serghei Tutarinov. oameni minunați ce le arătau calea spre o viață luminoasă și prosperă, calea spre viața cea adevărată.

Pretutindeni, oamenii întîmpinau cu bucurie și dragoste caravanele. Acest lucru precum și sentimentul că munca lor înscrie cîteva cuvinte modeste dar pline de semnificație, în cartea revoluției culturale, îi făcea pe operatorii și șoferii caravanelor să treacă peste greutăți și obstacole, peste curenții vicleni și nepotoliți ai apelor furtunoase de munte.

Stăpîniți de această conștiință înaltă, caracteristică oamenilor crescuți și educați de partid, utemiștii Emil Voicu, operator și Ioan Veber, șofer pe caravana nr. 1, împreună cu colegii lor de pe celelalte caravane, au vizitat în vara aceasta 963 de localități, au prezentat 1.189 spectacole în fața unui număr de 209.434 de spectatori. Ei au rulat 193 de filme în cele mai depărtate colțuri ale regiunii Stalin.

Harnici și cu o voință nestrămutată de a învinge, îndrăgostiți de munca lor, utemiștii Emil Voicu și Ioan Veber poartă acum cu mîndrie și cinste, titlul de „fruntaș în muncă".

Corespondent
MIRCEA MANTA

Gînduri pline de bucurie

De la corespondenții noștri voluntari

Azi țara noastră e un imens șantier. Oriunde te duci, în Valea Jiului, la Galați, pe Valea Ozanei sau la Reșița, pretutindeni se construiește. Aici un nou cartier muncitoresc, dincolo o uzină, într-un sat o școală, un cămin cultural, mai departe o linie ferată. Prin comune se aduce lumină electrică. In casele țăranilor muncitori se instalează difuzoare.

Sub conducerea și îndrumarea atentă a partidului oamenii muncii construiesc, obțin realizări tot mai frumoase. Toate eforturile lor sînt îndreptate spre făurirea unei vieți tot mai fericite.

Astfel de lucruri nu pot trece neobservate. Pe oamenii cinstiți îi bucură. Expresia interesului și bucuriei pentru tot ceea ce se construiește în patria noastră sînt și scrisorile tinerilor de pe întinsul ei. Nu e zi în care să nu aflăm vești de acest fel, vești din care se desprinde mulțumirea adîncă față de partidul care-i îndrumă. „In anii regimului democrat-popular — ne scrie tovarășul *Jack Știru* — și întreprinderile E.T.A.C.S. din Iași au cunoscut o puternică dezvoltare S-au construit ateliere noi, spațioase, cum sînt turnătoria, atelierul de sudură și garajul. S-au amenajat cantina, dispensarul, un dormitor spațios, un club etc."

Muncitorii întreprinderilor E.T.A.C.S. Iași au electrificat comunele Holboca, Hîrlău, Podu Iloaiei, Codăești precum și 77 de străzi din cartierele muncitorești ale Iașului, rețeaua electrică extinzîndu-se astfel cu încă 23.173 m.l. Muncitorii de la E.T.A.C.S. au aplicat metode înaintate și au adus statului economii în valoare de 1.813.235 lei, bani care vor fi folosiți pentru electrificarea altor comune sau pentru alte construcții.

In raionul Cislău s-au înfăptuit de asemenea multe, iar tovarășa *Maria Constantinescu* s-a grăbit să ne încunoștiințeze și pe noi despre ceea ce e nou. In comuna Păltineni se construiește un pod. In Nehoiu un cămin cultural, în Nehoiași o școală nouă.

In Broșteni, raionul Focșani, ne scrie tovarășul *Boboc Spiridon*, s-au reconstruit 6 fîntîni, podețe și 2 magazii pentru lemnele de foc destinate școlilor.

Comuna Drăgănești, raionul Alexandria — ne relatează corespondentul nostru *Sandu Dumitru* — e de nerecunoscut cît de mult s-a schimbat în anii regimului de democrație populară. S-a construit o școală nouă, spațioasă, cu patru clase și alte încăperi. La această școală învață acum 430 fii de țărani muncitori. Comuna a fost electrificată. Mai sînt puține casele în care nu s-au aprins becuri electrice. Acum în Drăgănești există un cinematograf, stație de radioficare. Tot aici poți găsi un restaurant, un magazin „Alimentara" bine aprovizionat. Există de asemenea un spital cu două secții. Dar cîte nu s-au făcut pentru drăgăneștenii noștri! Farmacie, bibliotecă sătească, centru mecanic, piață, stație zooveterinară.

Tovarășul *Muerean Grigore* din Brănești, regiunea București, ne scrie și el despre schimbările care s-au produs la Stațiunea I.C.A.R. Moara Domnească din 1950 pînă acum. Cînd a venit el în stațiune, parcă a intrat în gospodăria unui om leneș. Incet, încet însă s-au ridicat case noi — 10 la număr și două blocuri mari cu cîte 2 etaje. S-a construit o remiză mare pentru batoze, tractoare și alte mașini agricole cu care este înzestrată stațiunea. S-a construit un grajd nou pentru cai, o magazie mare pentru cereale, felinarele au fost înlocuite cu becuri electrice. Se construiește un castel de apă și atelier mecanic.

Stațiunii îi sînt trimise tractoare și mașini noi. Prin cuvinte calde, pline de mulțumire, corespondentul își exprimă bucuria că azi, stațiunea I.C.A.R., unde muncește el, e frumoasă, dotată cu tot ce-i trebuie, oamenii au condiții bune de viață și muncă și că — din zi în zi — ea înflorește.

FOTINA TUDOR

FETELE de la BOTOȘANI

Ion Istrati

Nu se știe cine anume au fost, în adîncul trecutului, întîii popositori și clăditori pe locurile de azi ale Botoșanilor. Se crede însă că Petru Rareș ar fi dăruit soției sale Elena, veniturile orășelului și că de-atunci încoace, mereu cu reînnoite acte de danie, Botoșanii au rămas tîrgul Doamnei. Așadar, pînă hăt departe prin 1800, domniile lor doamnele domnilor au fost cele care au tras firul destinelor orașului, ele au urzit, au nividit și au țesut toate rosturile. Pe urmă, ițele au început să se încîlcească. Catagrafia a toată suflarea omenească aflătoare în tîrgul Botoșanilor în anul 1832 arată că tagma boierilor număra 405 suflete iar cea bisericească 64 popi și diaconi. Dacă ținem socoteală că în ceea ce privește prima clasă, ciocoii erau cu mult mai puțini la număr decît jupînesele lor și că cifra acestora din urmă îngloba vreo 280 de duduci și de cucoane, nu-i greu să ne explicăm cum într-o sută de ani. Botoșanii a ajuns orașul cu cel mai mare potop de ciocoțime și lăcustă moșierească din țară. Nicăieri nu era atîta pecingine și-atîta cancer și cangrenă boierească! Cît despre cei din tagma cealaltă, cea a popilor, a diaconilor ori a sachelarilor și bineînțeles a presviterelor și a diaconițelor lor, apoi aceștia toți, laolaltă cu sporul celor psalți și celor dăscălițe ar putea fi socotiți drept sîmburele roditor în jurul căruia s-a zămislit mai toată viitoarea burjuime locală, roitoare și mult dincolo de hotarele botoșănene. Și i-a fost hărăzit acestui tîrg al Doamnei ca, de sub papuc și de sub ciubotele, de sub șfichiul de cravașă al amazoanelor moderne care galopau de-a lungul și de-a latul județului, i-a fost hărăzit deci Tîrgului Măriei Sale doamne să scape din ultimele lanțuri feudale abia după ce de la Elena Răreșița s-au scurs de patru ori o sută de ani.

Această faptă istorică s-a săvîrșit în primele zile ale lunii aprilie 1944, cînd întîiele avangărzi ale armatelor sovietice eliberatoare au intrat în Botoșani.

Și, fapt revelatoriu, în aceste unități întîi dezrobitoare se găseau multe femei sovietice, ostășițe.

In fostul tîrg al Doamnei, ca și acum cîteva decenii în urmă, se pare că numărul femeilor îl întrece pe cel al bărbaților. Ciudat, sau mai degrabă dimpotrivă, acest lucru îți sare în ochi pretutindeni. De la gară m-am urcat într-un autobus „Mao Țze-dun", nou-nouț, alb-albastru și după cîteva minute, lăsînd pe stînga calea Națională care străbate orașul, am coborît în Piața Republicii. Aici, vizavi de clădirea nereparată a teatrului „Mihail Eminescu", în fosta primărie de altădată, s-a amenajat recent Casa de Cultură. Inăuntru, în sălile de lectură ale bibliotecii raionale, la repetițiile corale, ori la expoziția gazetelor de perete, intrau valuri-valuri de oameni. Afară, aproape tot jur-împrejurul grădinii ce ține de casa de cultură e ocupat cu zeci de panouri de onoare.

Le-am privit pe rînd pe fiecare și pot susține că la Botoșani ori fi, se vede, fotografi iscusiți, dar fete deosebit de frumoase există fără număr.

Am luat astfel aminte la chipul lucrătoarei Bălăuca Aspazia de la întreprinderea raională „Pionierul". E o fetișcană cu părul cărăruit frumos într-o parte, cu ochii vii și cu obrazul înflorit ca o gherghină. Fruntașe asemenea ei la meșterit cîte și mai cîte jucării sînt și Hrițiuc Olimpia, o blondină cu părul împletit în cosițe, negruța Mihai Elena, Ancel Monica, cea cu ochii ispititori ca păcura și-s încă vreo cîteva pe care nu mai țin minte cum le cheamă. Am luat, de asemenea, seama la poza muncitoarei Condurache Lucia de la fabrica de confecții „Republica" și la cele ale tovarășelor ei Platon Elena, Ciubotaru Aurica, Cical Virginia și Melinte Aneta.

Fetele acestea au venit de-acasă, din sate, pe jos, desculțe cu trăistuța în spate și poate cu doi-trei gologani legați cu șapte cioturi într-un căpețel de batistă. Au venit cu cămăși de tort pe ele și cu fuste de cit, au intrat la școala profesională, dacă n-au lucrat chiar de la începutul începutului la cărat cu spatele cărămizi și ciment la noua filatură ce se zidea într-o margine de tîrg iar astăzi cu o meserie care li-e dragă tare, au un rost, stau la cămin ori la gazde, muncesc și cîștigă pînă la peste o mie de lei pe lună. Cele mai multe însă mai poartă cozi lungi și groase, împletite în trei vițe fiecare, cum își poartă părul Lazariuc Victoria, Pence Ecaterina și Rață Felicia. Altele, ca Dragomir Emilia, Petrache Marieta și Olaru Maria abia au aflat că este pe lume drot, se găsesc bigudiuri și alte asemenea scule estetice.

Veneam din grădina publică „M. Eminescu" și coboram încet strada Unirii, pe lîngă sfatul popular raional. In dreptul numărului 7, m-am oprit, uitîndu-mă îndelung la clădirea internatului Școlii profesionale textile. E o casă încăpătoare și îngrijită, care mai poartă undeva, sus, pe frontispiciu, amintirea unui blazon de odinioară, în care se mai deslușește încîrligătura a două inițiale, a șaptea literă a alfabetului și cea din urmă. Poate că-i vorba de herbul vreunui Zapan, poate e un semn nobiliar al Ghiculeștilor sau al celor din osul vreunui boier Gherghel. N-am întrebat a cui a fost casa și ce anume granguri s-au lăfăit într-atîtea odăi cîte se ghicesc din stradă. Dinspre fostul liceu „Laurian" veneau cu rîndul de la școală, cinci și cinci, tot cinci și cinci în șir, un lung convoi de fete. Erau îmbrăcate cu salopete fumurii, purtau pe cap basmale aprinse ca la țară și mergeau într-o ordine perfectă, cîntînd răsunător:

„Nu mai vrem iar război și robie
Nu mai vrem să trăim osîndiți.
Viața noastră mai bună-o să fie,
Muncitori și țărani strîns uniți".

Au intrat la internat, dar nu au contenit de loc cîntarea. Era ca și cînd înseși zidurile clădirii ar fi trebuit să se cutremure și să țină socoteală de ceea ce spuneau cuvintele marșului lor. Era ca și cînd, cu toate, țineau ca să-și mărturisească solidaritatea cu atîtea biete surori de-ale lor care au prășit cîndva cu ziua pe moșiile trecuților Ghiculești, Zapani, sau cum s-or mai fi numind.

Le-am urmărit din urmă cu privirea pe aceste codane, unele încă puțintele la trup și crude altele mai în putere, unele cu obrajii încă pîrliți de soare, altele băiețoase, lipsite de grație. Nu le prea stătea bine la toate cu salopetele de lucru, dar încă puțin și, curînd, curînd, vor intra și ele la țesut pînză la noile războaie ce se montează la uzinele textile „Moldova". Atunci vor lepăda năframele violent colorate și se vor plimba, după orele de lucru, pe bulevardul Lenin, pe sub teii în floare, ori pe calea națională, ca și suratele lor mai mature. Vor avea, desigur, pantofi de antilopă și ciorapi de nylon, rochie de mătase naturală și poșete de piele și cărți de citit la subsuoară și se vor duce să vizioneze la cinematograf „Romeo și Julieta", să-l asculte pe Beethowen, pe Brahms și Enescu la concertul Filarmonicii de Stat, nu de mult înființată în oraș, să vadă noua premieră la teatrul de păpuși „Cravata roșie", proaspăt întocmit și acesta. Nu-i mult pînă ce-și vor putea îngădui toate aceste bucurii și încă multe, multe altele. Peste trei ani se vor gospodări singure, așa cum au învățat să-și rînduiască viața sutele și sutele de muncitoare de la „Moldova".

Am fost la uzinele textile „Moldova" și le-am văzut pe fostele țărăncuțe cum lucrează la ringuri și la flyere, la bataj și la urzitoare, la nividit și la finisatul pînzei. Am văzut-o acolo pe Voroveanu Silvia care, străduindu-se să dea cît mai multe acumulări socialiste, se angajase să producă lunar 250 de kg. de semitort peste plan. Am stat de vorbă cu filaturista Gheorghe Elena și cu controloarea de producție Mîrza Magda, cu țesătoarea Sapariuc Maria, cu Cernicescu Ana, cu Păscășcuță Maria. Le-am văzut cum aleargă prin secție ca suveicele, cum dau drumul la războaie și cum culeg țevile cu fir, cum supraveghează bătaia vatalelor...

Erau mai toate fete tinere, de-abia aveau doi trei ani și chiar mai puțin de cînd intraseră să lucreze în fabrică, dar am înțeles ca de la sapă și de la seceră de unde veniseră, de la argățit ori din tîrg, cu toate au învățat să-și înalțe simțul lor social pînă la inspirația înțeleaptă a furnicilor și albinelor deprinse să agonisească în sînul colectivității, pentru ele, să excludă din colonie trîntorii și să aibă o singură matcă.

Am întrebat pe o nividitoare, una subțirică și rîzătoare, cu ochi șireți și șăgalnici:

— Cine vă îndrumă pe voi, la fabrică, cine se îngrijește de atîta tinerime?

— Păi cine? se miră tovarășa Zemciuc Ana de întrebare. Partidul..

Am avut prilejul să văd cu ochii cum anume se ocupă organizația de partid de la uzinele textile „Moldova" de educația atîtor fete.

Am fost spre seară la o scurtă festivitate organizată de sindicatul textil la clubul U.T.M. din centrul orașului. Cînd am intrat, sala era plină-plinuță, iar președintele comitetului de întreprindere, Emanoil Muraru, un bărbat înalt și subțiratec, negricios la față, tocmai își isprăvea cuvîntul. Vorbise despre situația politică internațională. După conferință, responsabilul clubului a prins a citi o listă cu numele celor care în timpul din urmă se evidențiaseră în cadrul concursului „Iubiți cartea". Premianții erau rînd pe rînd răsplătiți cu aplauze și cu cărți.

Priveam cum se desfășoară solemnitatea și ascultam.

— Ivan Adela! am auzit deodată.

Cea astfel strigată, o fetișcană subțirică, slăbuță, flyeristă în brigada a opta, se dovedi mult mai norocoasă decît o prietenă de-a ei, întrucît dobîndise ca răsplată, între niște broșurele tehnice, un volumaș de povestiri literare.

— Tu — întrebă cea mai puțin norocoasă, una Zup Hareta, o funcționară ca de 18-19 ani, rotunjoară și plinuță — tu, ți-o căzut chiar Sadoveanu?!

— Chiar... întări prima, Ivan Adela. Inchipuiește-ți!

— Extraordinar, tu, — se bucură sincer Zup Hareta. Vino să te sărut!

Ivan Adela e fiica unor țărani colectiviști de la gospodăria „Ilie Pintilie", din satul Roma. Pînă să vină la Botoșani nu citea literatură. Acum însă căpăta un modest premiu, ce-i drept, dar îl primea cu bucurie fiindcă la concurs ieșise printre primele.

Dintre premiante, una singură părea a nu fi chiar bucuroasă. Aceasta, textilistă și ea, o fată măruntică, ageră și cam rușinoasă pe care o cheamă Timofte Aurica, avea într-adevăr ceva pe inimă.

— Am cîștigat noi aici premii, — susținînd ea într-un tîrziu, — dar iacă, în producție țesătoria ne-o luat steagul.

— Taci, tu, zise Ivan Adela. Ia să vezi cum li-l luăm înapoi. Hai să dansăm!

Festivitatea se isprăvise și în sala mare a clubului, alături de încăperea în care avusese loc ședința, se pornise să cînte un acordeon.

— Victor, fetelor! exclamară cîteva glasuri subțirele. Victor de la cazane!

Victor Lupu, un muncitor voinic, care-i un fel de focar la cazanele fabricii și care pretinde că numai din această pricină e cam tuciuriu la față, începu să-și plimbe degetele pe clapele acordeonului și după un vals și două-trei tangouri, o întoarse brusc pe-o bătută.

—Polcuța! Polcuța! izbucni întreaga sală, vestind jocul preferat al tuturora. Și cel puțin patruzeci-cincizeci de băieți de la atelierele mecanice, strungari și sudori, lăcătuși și electricieni, tîmplari și ce-or mai fi fost, tineri cu toții, poftiră pe dată fetele și, în ciuda celor care ar fi ispitiți să ne acuze de neosemănătorism, am văzut încingîndu-se și înfierbîntîndu-se la iuțeală un joc în doi, ca la țară, repede și cu învîrtituri sprintene, cu bătăi tropotite pe loc și chiote cu învîrticușuri îndrăcite, că de lemn să fi fost cineva și tot ar fi sărit de pe scaun, să vadă cum e polcuța de la Botoșani.

Cînd s-a încheiat jocul, erau toți băieții și fetele roșii ca bujorii

La ieșirea din club, cînd m-am despărțit de Ivan Adela, de Zup Hareta, de Timofte Aurica și de celelalte pe care le-am putut cunoaște, cineva a spus:

— Așa-i la noi, la Botoșani!

— Fetele știu să petreacă! a spus una.

— Și știu să muncească, zise alta.

— Și să și învețe! a întregit o a treia.

Intr-adevăr, așa e...

Tribuna secretarului organizației de bază U. T. M.

DIN EXPERIENȚA MUNCII NOASTRE CU GRUPELE U. T. M.

După ce au absolvit școala profesională, tinerii Vasile Badea, Nicolae Stereciu și Victor Moise au fost repartizați să muncească în secția lăcătușerie. Aci funcționează grupa U.T.M. al cărei organizator este utemistul Constantin Enache. La început ei s-au simțit oarecum străini: în jurul lor oameni necunoscuți, n-aveau deprinderea de a munci în rînd cu ei. Ochiul ager al organizatorului de grupă a observat de îndată stînjeneala noilor veniți și a hotărît să se ocupe îndeaproape de ei. Cu îndrumarea tînărului Vasile Badea a fost însărcinat utemistul Moldoveanu.

— Să te ocupi de el cu răbdare Moldovenel îi atrase atenția Enache. Ai grijă, e încă tînăr și așa cum va deprinde acum meseria, așa va munci și pe viitor.

Tînărului Badea, ca pentru început, i s-a dat să execute filetarea unui număr de piulițe. După primele ore de muncă Badea simți că mîna nu-l mai ascultă. Ce se întîmplase? Fiecare piuliță ce trebuia prelucrată tînărul nostru lăcătuș o prindea în menghină și asta îl obliga să procedeze la deschiderea și închiderea menghinei de sute de ori. Era normal ca aceste mișcări să-l obosească.

Moldoveanu se apropie de el și după ce îl lăudă pentru conștiinciozitatea cu care muncește îi spuse:

— După cum se vede ai cam transpirat. Nu-i nimic, se poate găsi și pentru treaba asta un leac. Iată...

I-a arătat cum să taie un exagon într-o bară de fier, pe care s-o prindă în menghină și în care să introducă pe rînd piulițele evitînd astfel deschiderea inutilă a menghinei de nu știu cîte ori... „Cîtă energie nu pierde de pomană un începător — își zise Moldoveanu — pînă ce află un lucru simplu, atît de bine cunoscut de un om cu experiență. Asemenea oameni trebuie ajutați cu atenție, altfel e mare păcat..." Așa a devenit Badea prietenul lui Moldoveanu care l-a învățat nu numai meserie, ci i-a trezit interesul și pentru munca obștească...

Cînd organizatorul de grupă Constantin Enache a venit să-i anunțe pe utemiști să se pregătească pentru adunarea generală a organizației de secție, Badea se apropie de el sfios și-l întrebă:

— Eu... cum aș putea deveni și eu utemist... aș vrea să fac și eu parte din rîndurile organizației...

Nu după mult timp, tot Moldoveanu a fost acela care l-a recomandat organizației.

Tînărul Vasile Badea deveni curînd utemist.

Acest exemplu dovedește aportul pe care-l aduce grupa U.T.M. în procesul de educare a tînărului prin muncă.

Acum aș vrea să mai dau un exemplu de felul cum influențează grupa U.T.M. întărirea disciplinei în muncă.

Utemistul Gheorghe Faghi are cu totul vreo 17 ani. De meserie e strungar și muncește bine. Dar a fost puțin cam neserios și nedisciplinat. În atelierul în care muncește intervin uneori lucrări foarte urgente care te obligă să lași un lucru început și să te apuci de altul. Ce să faci, așa-i la întreținere. Intr-una din zile maistrul Trifan se apropie de Faghi și-l rugă să scoată mufa din strung și să lucreze la o altă piesă de care avea mare nevoie. La început strungarul nostru a respins cererea maistrului printr-un gest vădit obraznic. Tovarășii îl știau pe Faghi cam indisciplinat dar nu și-ar fi închipuit nimeni că el va merge pînă într-acolo încît să-l jignească pe maistru... Utemiștii au intervenit de îndată și bineînțeles că Faghi a trebuit să-și recunoască vina. Iar după ce a executat piesa, tovarășii din grupă au convocat o scurtă consfătuire și l-au criticat aspru. De atunci au trecut cîteva luni și nimeni nu și-ar mai îngădui să spună că strungarul Faghi e indisciplinat.

Asemenea consfătuiri de moment se organizează la noi ori de cîte ori se simte nevoia și joacă un rol deosebit de însemnat în menținerea și întărirea disciplinei din cadrul grupei.

Cele 11 grupe U.T.M. din cadrul organizației noastre de bază de la I.T.B. îndeplinesc zilnic sarcini care vin în sprijinul dezvoltării muncii noastre. Mobilizarea utemiștilor și tinerilor în diferite acțiuni inițiate de comitetul de partid pe întreprindere, crearea de noi brigăzi și ridicarea lor la nivelul brigăzilor fruntașe, respectarea angajamentelor în cadrul întrecerii socialiste, strîngerea fierului vechi și multe altele, toate acestea sînt realizate cu ajutorul grupei.

In fiecare sîmbătă după amiază, odată cu terminarea lucrului, utemiștii organizați pe grupe îi strîng pe ceilalți tineri în jurul lor și se adună pe ateliere. Prin muncă voluntară se face o curățenie exemplară, iar bucățile de metal care nu mai pot fi folosite sînt depozitate. Astfel noi am realizat două lucruri bune deodată. Pe de o parte i-am obișnuit pe utemiști și tineri să păstreze ordine la locul lor de muncă, pe de altă parte noi am strîns în decurs de cîteva luni 15 vagoane de fier vechi.

Activitatea grupelor noastre U.T.M. nu se limitează însă numai la problemele așa zise cu caracter economic.

Tinerii neutemiști sînt dați în grija membrilor grupei spre a fi pregătiți în vederea primirii lor în rîndul organizației.

Utemiștii din grupă sînt chemați de asemenea să contribuie la pregătirea ordinei de zi a adunărilor generale, la mobilizarea utemiștilor pentru aceste adunări etc.

Strîngerea cotizațiilor de pildă, nu mai e la noi o problemă. Cînd utemistul Ion Bogaciu din atelierul Auto a rămas timp de două luni restanțier, ceilalți utemiști din grupă și în special Lungu Stan și Alexandru Ionescu, l-au luat la rost:

— Vrei să ne faci grupa de rîs? Ce fel de utemist ești tu dacă rămîi în urmă cu plata cotizațiilor?... Astăzi Bogaciu se prezintă în fiecare sfîrșit de lună la secretarul organizației de secție și-i cere să-i semneze în carnet pentru plata cotizației.

Grupele U.T.M. ne-au fost de un real ajutor și în perioada pregătirii deschiderii anului de învățămînt politic U.T.M. precum și în timpul funcționării formelor de învățămînt. Să luăm de pildă grupa tovarășului Bolad. Din 19 utemiști din grupa sa, 14 sînt înscriși în cercuri de învățămînt politic. Restul de 5 tovarăși studiază individual. In ceea ce privește frecvența la lecțiile cercurilor se poate spune că, cu mici excepții, toți utemiștii participă cu regularitate.

S-ar putea da multe exemple care să ilustreze rolul deosebit de însemnat al grupelor U.T.M.

Legătura dintre membrii comitetului organizației de bază și membrii birourilor organizațiilor de secție pe de o parte și organizatorii de grupă și membrii grupelor pe de altă parte, îmbracă diferite forme.

Noi discutăm cu organizatorii de grupă diferitele probleme ale conducerii grupei, sau individual sau în consfătuiri anume organizate. La începutul acestei luni, de pildă, noi am discutat cu organizatorii despre sarcinile ce le revin utemiștilor în răstimpul care a mai rămas pînă la cel de al II-lea Congres al partidului.

Sau, după ce au avut loc alegerile în cadrul grupelor, am ținut o consfătuire cu organizatorii noi aleși asupra felului cum trebuie îndrumați și controlați în muncă utemiștii. Totodată li s-au indicat metode privind antrenarea neutemiștilor la munca obștească și felul cum trebuie pregătiți aceștia în vederea atragerii lor în rîndul organizației.

In afară de faptul că noi, membrii comitetului și membrii birourilor organizațiilor de secții sîntem în permanență în mijlocul grupelor, organizatorii de grupe au de învățat foarte multe, după părerea noastră și din ședințele de comitet sau de birou la care sînt invitați.

La ședința de comitet de pildă, unde s-a analizat activitatea brigăzii conduse de utemistul Dobre Florea, organizatorul de grupă din secția lăcătușerie a declarat că a învățat foarte mult din experiența lui Florea și că va introduce unele metode folosite de el și la brigada din secția unde muncește. A luat cuvîntul și organizatorul de grupă din secția întreținere, care a propus extinderea întrecerii între brigăzi. Noi am ținut cont de propunerea sa și imediat după ședință brigada de tineret „30 Decembrie" a chemat la întrecere brigada „Instalatori". Mare ne era bucuria cînd am aflat că brigada „Instalatori" a fost întrecută de cea a tineretului care și-a îndeplinit planul în acea lună cu 4 zile înainte de termen realizînd în același timp și însemnate economii.

Faptul că am reușit să creștem buni organizatori de grupă, constituie una din laturile cele mai pozitive ale muncii noastre. Din 11 organizatori pe care i-am avut anul trecut, numai 2 au rămas în aceeași muncă, ceilalți au fost ridicați în munci de mai mare răspundere. Astfel: Bolad Ion a fost ales propagandist, Gavrilă Marin a fost ales în biroul unei organizații de secție, Ana Mitroi de asemenea etc.

Acestea sînt cîteva aspecte din cele mai importante ale muncii noastre cu grupele U.T.M.

ION ANGHEL
secretar al comitetului U. T. M. de la atelierele centrale I.T.B. București

Sosirea membrilor Cvartetului de Stat „A. P. Borodin" din Moscova

Marți la amiază au sosit în Capitală membrii Cvartetului de Stat „A. P. Borodin" din Moscova format din Rostislav Dubinski (vioara 1), Iaroslav Aleksandrov (vioara 2), Dmitri Șebalin (violă) și Valentin Berlinski (violoncel).

Pe aeroportul Băneasa oaspeții au fost întîmpinați de reprezentanți ai Ministerului Culturii și ai Filarmonicii de Stat „George Enescu".

Primul concert al Cvartetului are loc vineri 9 decembrie în sala Dalles și cuprinde lucrări de Borodin, Șostakovici și Debussy.

Cvartetul de Stat „A. P. Borodin" va da apoi o serie de concerte în orașele Cluj, Timișoara, Tg. Mureș și Iași.

(Agerpres)

Deschiderea Săptămînii cărții tehnico-științifice

In cadrul „Lunii cărții", marți după amiază, a avut loc deschiderea Săptămînii cărții tehnico-științifice. Cu acest prilej, la Librăria Academiei R.P.R. a vorbit acad. prof. dr. Ștefan Milcu secretar prim al Academiei R.P.R., iar la Librăria tehnică, acad. prof. ing. C. Nenițescu vicepreședinte al Consiliului A.S.I.T. Vorbitorii au relevat locul important pe care îl deține cartea științifică și tehnică în procesul de ridicare a nivelului cultural al oamenilor muncii din țara noastră și au subliniat succesele editoriale obținute în ultimii ani în acest domeniu.

In cursul Săptămînii cărții tehnico-științifice urmează să aibă loc în întreprinderile din Capitală și provincie, în institutele de învățămînt superior, în săli publice, consfătuiri asupra unor manuale și lucrări de specialitate, întîlniri cu cititorii. Astfel, în ziua de 7 decembrie, dr. I. Țurai, membru corespondent al Academiei R.P.R., va vorbi la consfătuirea asupra „Manualului de chirurgie" care va avea loc la spitalul „I. C. Frimu". In ziua următoare, la Institutul de istorie al Academiei R.P.R. se va ține o consfătuire asupra lucrării „Din istoricul legăturilor revoluționare romîno-ruse" cu care prilej va lua cuvîntul autorul lucrării, Gh. Haupt. La Casa Oamenilor de Știință din Capitală, acad. V. Novacu, autorul lucrării „Introducere în electrodinamică" va vorbi la consfătuirea asupra cărții sale care va avea loc în ziua de 9 decembrie. Consfătuiri asupra altor lucrări tehnice și științifice vor mai avea loc la Institutul de mine, Institutul de științe economice și planificare „V. I. Lenin", la Facultatea de medicină veterinară.

In provincie întîlniri și consfătuiri asupra cărților științifice și tehnice se vor desfășura la Tîrgoviște, Bacău, Bicaz și în alte localități.

Totodată, la librăriile din Capitală și provincie au fost amenajate standuri cu cărți tehnice și științifice la care s-au efectuat reduceri de prețuri între 10 și 50 la sută.

(Agerpres)

Cu prilejul comemorării morții lui Montesquieu

Cu prilejul împlinirii a 200 de ani de la moartea lui Charles Louis Montesquieu, secția de științe economice, filozofice și juridice a Academiei R.P.R. a organizat o sesiune de comunicări consacrate marelui gînditor francez.

Prima ședință a sesiunii a avut loc marți după amiază în sala Academiei R.P.R. Ședința a fost prezidată de acad. Mihail Ralea, președintele secției de științe economice, filozofice și juridice a Academiei R.P.R

Prima comunicare intitulată „Montesquieu filozof" a fost prezentată de acad. Atanase Joja. Prof. univ. Mircea Lepădătescu a prezentat apoi comunicarea „Caracterul și rolul progresist al ideilor, concepțiilor și teoriilor juridice ale lui Montesquieu în opera sa capitală „De l'esprit des lois".

Comunicările au fost urmărite cu un deosebit interes. Azi după amiază va avea loc a doua ședință a sesiunii.

(Agerpres)



Piteștenii au avut zilele acestea plăcerea de a viziona piesa „Boieri și țărani" de Alexandru Sever în noua sală a Teatrului de stat din localitate. Mare, luminoasă, confortabilă, această construcție vine să se adauge sutelor și sutelor de construcții culturale înălțate în anii regimului democrat-popular.

Ce văd ochii, inima crede...

Bătea un vînt rece, de început de iarnă, ce te pătrundea pînă la oase. Dinspre Băleasa urca piepțiș dealul spre Găvănești, un grup de oameni. Doar vreo cîțiva dintre ei — trei-patru — erau mai în vîrstă. Ceilalți, tineri. Printre ei Dumitru Păștiță și Dumitru Stancu — unul secretarul organizației de bază de partid, iar celălalt secretarul organizației de bază U.T.M. din întovărășirea agricolă „23 August" din sat.

— Bucuroși de oaspeți?

— Bucuroși, cum să nu — i-au întîmpinat colectiviștii. De asemenea oaspeți sîntem dornici oricînd și-i primim cu dragoste...

Au mai venit apoi și alți musafiri. Tineri țărani muncitori din sat, de la Găvănești, au venit și ei să vadă mai amănunțit înfăptuirile colectiviștilor, să afle mai bine cum a crescut bunăstarea lor.

★

Oaspeții voiau să afle multe lucruri despre gospodăria colectivă. Doar de asta veniseră. Și colectiviștii au început să le povestească. Mai întîi, despre realizările gospodăriei, le-a vorbit tînărul Ion Tudose, președintele gospodăriei.

— Cunoașteți cu toți — că sînteți de prin împrejurimi — gospodăria noastră. O știți cum era la început, în 1952, o știți și cum este acum. Nu știți însă cum au muncit oamenii, cum s-a dezvoltat gospodăria...

Gospodăria agricolă colectivă din Găvănești, regiunea Craiova, este încă tînără. Are abia trei ani de cînd a fost înființată. Colectiviștii au dezvoltat ramuri anexe, au cumpărat animale de prăsilă, au ridicat construcții moderne, necesare. În anul acesta, de pildă, cele patru pogoane de grădină au adus gospodăriei peste 36.000 lei venituri. An de an recoltele culese de colectiviști au întrecut cu 25—40 și chiar cu 50 la sută pe cele obținute de țăranii muncitori cu gospodării individuale.

La început, în 1952, în afară de pămînt, gospodăria colectivă avea doar o singură pereche de boi de muncă și un singur atelaj. Acum numărul boilor de muncă a ajuns la 9 perechi. Atelajele tot 9 sînt. Apoi colectiviștii și-au cumpărat mașini de semănat păioase, porumb etc. In 1952 gospodăria n-avea nici un animal de prăsilă. Acum colectiviștii au 128 de oi, 9 scroafe și 16 purcei. Au cumpărat de asemenea 17 stupi. Și ferma zootehnică se va dezvolta necontenit.

Dar dacă au cumpărat animale, colectiviștii s-au îngrijit și de ridicarea construcțiilor necesare adăpostirii lor în cît mai bune condițiuni. Au amenajat un grajd pentru vitele de muncă, au clădit o maternitate pentru scroafe, au ridicat un saivan pentru oi. Totodată au construit și un pătul pentru porumb.

Dezvoltarea gospodăriei colective a făcut să crească și bunăstarea colectiviștilor, să se întărească gospodăriile lor personale. In anul trecut, de pildă, pentru munca depusă în gospodărie, familia utemistului Gheorghe Andrei a primit mii de kilograme de cereale. Venituri însemnate au primit și familiile utemistelor Angela Nițu și Ioana P. Mitrana, a tinerei Constantina Rădulescu etc. Și, din veniturile bogate primite, colectiviștii și-au făcut multe lucruri de trebuință. Floarea P. Mitrana este văduvă. Prin munca ei și a copiilor — Ioana și Marin — a reușit să-și construiască casă nouă. Au ajutat-o și colectiviștii. Moș Marin Mihai, grădinarul colectivei, ședea într-o căsuță închiriată. In anul acesta, moș Marin Mihai s-a mutat în casă nouă. Ba și-a cumpărat și vacă cu lapte. 15 colectiviști și-au cumpărat în anul acesta vaci cu lapte! Tînăra Constantina Rădulescu și-a cumpărat și mobilă în casă. Eugen Predescu are acum aparat de radio, iar Ion Tănase are în bătătură vacă cu lapte și trei porci...

Oaspeții ascultau cu atenție. Intr-adevăr, s-au făcut multe lucruri în colectivă. „Ca să facem noi atîtea cîte au făcut ei — gîndea utemistul Ioniță Stan din Băleasa — ne-ar trebui ani îndelungați. Pe cînd ei au realizat atîtea numai în trei ani... Asta pentru că sînt uniți, pentru că au muncit organizat..."

Despre felul cum este organizată munca în gospodărie și cum au muncit colectiviștii, le-a vorbit oaspeților tovarășul Ion Stan, brigadierul colectivei. De asemenea, utemista Angela Nițu le-a arătat cum a muncit echipa de tineret pe care o conduce — echipă fruntașă pe gospodărie — cum trăiește tineretul în gospodăria colectivă și încă alte multe lucruri legate de munca și viața tinerilor colectiviști.

Dar vizitatorii n-au aflat numai realizările gospodăriei ci și slăbiciunile ei. Le-au vorbit colectiviștii despre ele deschis, sau le-a înfățișat brigada de agitație artistică a gospodăriei în programul prezentat în fața tinerilor țărani muncitori — oaspeți ai lor.

★

Grea încurcătură... Cînd ai atîtea de văzut și de mers în atîtea locuri, nu știi către care parte să-ți îndrepți mai întîi pașii. Incotro s-o ia vizitatorii? Greu de hotărît... Pînă la urmă însă a fost făcut primul pas. Au pornit să viziteze construcțiile gospodăriei. Au urcat în magazie și-au admirat grînele care urmează să fie împărțite colectiviștilor la sfîrșit de an, au văzut și pătulul plin de porumb. Zeci de vagoane! Utemistul Florea Stan, din Găvănești, se mira de bogăția recoltei culese.

— Așa bucate multe la un loc — i-a spus el vecinului — n-am văzut decît înainte, la moșier...

— Și mai vezi acum, la gospodăria colectivă — i-a continuat acesta vorba. L-ai auzit pe brigadier cum au muncit de-au cules astfel de roade? N-avea grijă, nu scoți tu cu boii de pe loc ce scot ei cu tractorul... Ai auzit? Metode înaintate... Arătură adîncă, grăpat în primăvară, prășit de trei ori... Ba pe unele parcele au făcut și polenizarea artificială suplimentară... Și acum, iată răsplata... Hei — a oftat parcă cu regret utemistul Ion Nițu, din Băleasa — de-am munci și noi așa...

Au văzut apoi grajdul, maternitatea, saivanul... Clădiri frumoase, luminoase, curate... Iar la urmă, au pornit să vadă și cum trăiesc colectiviștii. Au mers mai întîi la Eugen Predescu. Au văzut cum s-a dezvoltat gospodăria lui personală — au văzut ce are pe lîngă curte și în casă.

— De-aș fi fost și eu colectivist — a spus tînărul Anton Olteanu — aș fi avut și eu aparat de radio în casă, ca tovarășul Predescu...

— Eu — a vorbit și Gheorghe Niță — mi-aș fi cumpărat o vacă cu lapte pînă acum, dac-aș fi fost colectivist...

Au mai fost apoi și pe la alții. Dar ca să poți să vezi cîte au înfăptuit colectiviștii din Găvănești în acești trei ani de zile — la colectivă sau în gospodăriile lor — ți-ar trebui zile întregi, nu numai jumătate de zi, pentru cît veniseră oaspeții. Și cum, de peste deal, seara începuse să-și întindă mantia întunecată, musafirii s-au întors iarăși la gospodărie. S-au închinat aci pahare de vin pentru propășirea și dezvoltarea gospodăriei, pentru înființarea alteia noi. Apoi oaspeții s-au grăbit să strîngă mîna gazdelor și să se îndrepte spre casă. Purtau în gînduri realizările frumoase văzute și se lăsau duși de vis în viitor... Și nu de puține ori, pe drum, unul dintre ei, dînd glas gîndurilor, se adresa vecinului său:

— Ce văd ochii, inima crede...

M. N. CIRSTEA

Note bibliografice

Pagini din opera unui mare savant romîn *)

Noul volum apărut de curînd în editura Academiei R.P.R. înmănunchiază cîteva din cele mai reprezentative pagini ale operei lui Emil Racoviță, înscriindu-se prin aceasta în rîndul lucrărilor închinate studierii dezvoltării ideilor științifice, materialiste de-a lungul anilor în țara noastră.

Emil Racoviță este una din cele mai luminoase figuri ale științei romînești de la sfîrșitul secolului XIX și începutul secolului XX, biolog de seamă care s-a bucurat de aprecierea oamenilor de știință din întreaga lume, întemeietor al biospeologiei (știință care se ocupă cu studiul viețuitoarelor din peșteri) și a cărei operă științifică este puternic străbătută de o concepție materialistă asupra lumii.

După cum se subliniază în studiul introductiv semnat de Edith Gulian, Emil Racoviță face parte din acea pleiadă de oameni de știință ai țării noastre care au promovat o concepție înaintată în domeniul științelor naturii.

Emil Racoviță nu a fost un savant de cabinet. Viața și activitatea sa constituie un exemplu de îmbinare a activității științifice cu activitatea pe tărîm social. Asemenea multor mari oameni de știință ai țării noastre din acea perioadă ca Cobălcescu, Marinescu, Babeș, Voinov și alții, Racoviță s-a manifestat ca un patriot înflăcărat, un apărător dîrz al drepturilor celor mulți.

Fragmentele publicate în acest volum (*„Evoluția și problemele ei", „Speologia, o știință nouă a străvechilor taine subpămîntești", „Cuvînt înainte" etc.*) deși puține la număr, reușesc să îmbogățească cunoștințele cititorului și mai ales să-i stimuleze dorința de a studia în întregime opera științifică a marelui savant romîn.

**) Emil Racoviță — Editura Academiei R.P.R.*

Fruntașa întreprinderii



Tînăra comunistă Moga Ana este șefă de echipă la Intreprinderea de mezeluri și conserve din Sibiu. Ea și-a luat angajamentul ca în cinstea Congresului partidului să-și depășească zilnic norma la mașina de închis cutiile de conserve unde lucrează cu 120 la sută.

Muncind cu multă însuflețire ea a reușit pînă acum să aibă o depășire medie a angajamentului de 35 la sută.

Informații

Marți dimineața s-a înapoiat în Capitală, venind de la Roma, unde a participat la lucrările Congresului Asociației „Italia-U.R.S.S.", tov. Ofelia Manole, vicepreședinte al A.R.L.U.S.-ului.

★

Zilele acestea a părăsit Capitala o delegație a țării noastre care va lua parte la sesiunea Comitetului oțelului de pe lîngă Comisia Economică a O.N.U. pentru Europa. Lucrările sesiunii au loc la Geneva între 6 și 9 decembrie a.c.

Din delegație fac parte reprezentanți ai Ministerului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini și ai Ministerului Comerțului Exterior

(Agerpres)

Adunări pionierești în cinstea Congresului partidului

La Galați

Zilele trecute a avut loc în Școala elementară de fete nr. 6 din Galați o adunare pionierească tematică, organizată în cinstea celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn.

Pregătită cu deosebită grijă de către profesorii acestei școli și de către instructorii de pionieri Cristina Chesaru, Iosefina Mirea și Boazu Sterian, adunarea s-a desfășurat într-o atmosferă sărbătorească, plină de tinerețe și voioșie.

Sala clasei a V-a A nu a fost nici cînd atît de frumos pavoazată și plină de flori. Locul băncilor de fiecare zi a fost luat de mese joase, acoperite cu pînză de culoarea cerului senin; pe ele sînt așezate vaze din care răsar în buchete, proaspete crizanteme.

Pe bluzele albe ale pionierilor, acum în careu, se pot vedea simboluri ale diferitelor grupe de activitate științifică, literară și sportivă din care fac parte.

Președinta unității de pionieri nr. 6, Lucia Botoșanu, care are la toate materiile numai nota 5, a primit raportul președintelor celor două detașamente.

...„Să ne închipuim pentru o clipă, dragi colege, că sîntem ceea ce visăm cu îndrăzneală să fim, ceea ce cu siguranță vom deveni, cu ajutorul partidului nostru drag: inginere și tehniciene în industrie și agricultură, oameni de știință și de litere, sportive... Să vedem ce am realizat pînă acum, alături de toți oamenii muncii din patria noastră, ai căror pași sînt călăuziți zi de zi, ceas de ceas, de către partidul nostru".

A început adunarea cu temă. Rînd pe rînd, pionierele vorbesc despre mărețele realizări obținute în anii de democrație populară, se completează una pe alta, intervin cu versuri ale poeților noștri, cu poezii din bogatul folclor romînesc. Miruna Giușcă, Margareta Loretz, Virginia Gheorghiu și celelalte fete din grupa de activitate industrială vorbesc despre creșterea și dezvoltarea industriei noastre grele, extractive și constructoare de mașini. După ce arată aspecte din viața nouă a minerilor din țara noastră, Aurica Rusu recită cu căldură versuri din poemul lui Dan Deșliu „Minerii din Maramureș".

In ajutorul spuselor lor, pionierele demonstrează cu cifre, cu date statistice comparative, trec la hartă să arate orașele în care a crescut și se dezvoltă industria noastră socialistă. Ele vorbesc despre ajutorul puternic, multilateral și dezinteresat dat de marea Uniune Sovietică, patriei noastre.

„Voi, fetelor, ați vorbit despre puternica dezvoltare pe care a luat-o industria noastră, în timpul anilor de democrație populară, dar nu uitați că aceasta se datorește în mare măsură și planului de electrificare. S-au împlinit cinci ani de cînd tovarășul Gheorghiu-Dej a prezentat într-o istorică plenară a partidului, planul de electrificare a republicii". Un album de fotografii trece din mînă în mînă. La harta electrică, fetele arată și explică importanța planului de electrificare. Rînd pe rînd apar pe hartă hidrocentralele de la Bicaz și Moroieni, termocentralele de la Doicești, Sîngeorgiu de Pădure, Comănești și Ovidiu II.

Despre electrificarea satelor și despre faptul că și în regiunea noastră lampa lui Ilici a fost aprinsă în comunele Tudor Vladimirescu, Bujoru, Cudalbi, Independența etc. vorbește pioniera Maria Balaci. „Eu, care doresc din tot sufletul să devin ingineră în domeniul energiei electrice — spune pioniera Dora Feldștein — vă voi spune cîteva lucruri văzute cu ochii mei". Și povestește cum mergînd în vacanță, a văzut multe gări electrificate, care în trecut nu erau luminate decît de lampa legănată a impiegatului.... O colegă, Marilena Avramescu mi-a povestit cum a văzut în sat la Cudalbi becurile electrice. Pe bunicuța ei a găsit-o citind „Acum — i-a spus bunicuța — să tot trăiești".

Pioniera Stase Constanța vorbește despre alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, despre viața nouă a iobagilor de altă dată, despre transformarea socialistă a agriculturii, despre drumul nou pe care au pornit zeci de mii de familii de țărani muncitori — drumul gospodăriei agricole colective, al bunei-stări materiale și culturale.

„Viața nouă a satelor noastre, spune pioniera Rodica Lungu, este zugrăvită de scriitorii noștri". Ea recită din poezia „Mama" de Veronica Porumbacu.

Adunarea pionierească cu temă continuă. Pionierele vorbesc acum despre dezvoltarea sportului în țara noastră, despre faptul că sportivii înalță drapelul patriei noastre din ce în ce mai sus. „In orașul Galați s-au reconstruit stadioanele „Portul roșu" și „Cristea Nicolae". In acest an, peste 7000 de oameni ai muncii din orașul nostru au participat la competiția de masă crosul „Să întîmpinăm 7 Noiembrie" — spune pioniera Negoiță Eleonora.

Discuția se poartă apoi despre viața nouă, fericită a copiilor din patria noastră liberă, despre condițiile în care cresc și învață copiii oamenilor muncii, grija statului nostru pentru sănătatea și odihna lor.

Adunarea pionierească cu temă organizată în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului a luat sfîrșit cu o „horă a prieteniei". Fetele au plecat acasă să se pregătească pentru o nouă zi de școală. Se gîndesc la ea și la zilele care vor urma în viața lor cu încredere: partidul le călăuzește pașii!

Corespondent
C. STOREȘTEANU

La Brănești

De curînd a avut loc în sala căminului cultural din comuna Brănești, raionul Brănești, o interesantă adunare pionierească dedicată celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, la care au participat 800 pionieri și școlari din cele două unități de pionieri din această comună. Tovarășa instructoare superioară Eugenia Iancu a vorbit copiilor despre Muzeul Doftana, despre viața și lupta conducătorilor partidului nostru.

De pregătirea adunării s-au preocupat cu multă seriozitate nu numai instructorii celor două unități ci și activiștii comitetului raional U.T.M., în frunte cu tovarășul Condeescu Ștefan, prim secretar al comitetului raional.

După ceremonialul pionieresc în sală s-au stins luminile și s-a aprins focul pionieresc artificial. Copiii au ascultat cu atenție povestirea instructoarei și au fost impresionați de descrierea pe care le-a făcut-o asupra închisorii Doftana.

In încheierea adunării, ansamblul artistic al unității a prezentat coruri ca: Privesc din Doftana, Sub steagul lui Octombrie, Legenda Doftanei, Doftana veselă, poezii, printre care: Partidului, de Mihai Beniuc, Cuvîntul libertate, de Eugen Frunză, Partidului, de A. Toma. De asemenea, s-a citit un fragment din romanul „Scîntei în beznă".

Programul artistic s-a bucurat de un deosebit succes atît în rîndul copiilor cît și al celorlalți participanți la această adunare.

Corespondent
JEAN PICIU

Ce-au hotărît tinerii mecanizatori

GALAȚI (de la corespondentul nostru). Cînd au sosit ziarele care vesteau Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la reducerea prețurilor cu amănuntul ale unor mărfuri de larg consum, tinerii mecanizatori din regiunea Galați erau într-o consfătuire. Analizau temeinic felul în care ei au sprijinit pe țăranii muncitori să smulgă pămîntului roade bogate. Discutau de asemenea cum să muncească mai bine în anul viitor pentru ca roadele strădaniei lor să fie mai bune, recoltele mai bogate.

Consfătuirea a fost organizată de comitetul regional U.T.M. În referatul prezentat, tovarășul Ion Axente, secretar al comitetului regional U.T.M., a scos în evidență contribuția adusă în acest an de tinerii mecanizatori în lupta pentru obținerea de recolte sporite la hectar. Tinerii mecanizatori de la stațiunile de mașini și tractoare din Brăila, Făurei, Roman etc. au îndeplinit planul lucrărilor agricole de toamnă în proporție de 101 — 109 la sută. Tractoriștii de la S.M.T. „I Mai" din Brăila au depășit planul cu 9,45 la sută, iar angajamentele luate în cinstea celui de al doilea Congres al partidului au fost realizate cu 9 zile înainte de termen.

Succese frumoase au obținut și tinerii tractoriști de la gospodăria agricolă de stat „Berea Barbu". Tractoristul Ioan Sfinteș, de pildă, lucrînd pe un tractor D. T. 54 a realizat 2.075 hantri, în loc de 950, cît avea planificat.

Discuțiile purtate de tinerii mecanizatori au constituit un folositor schimb de experiență pentru munca de viitor. Tractoristul Ion Bogoi, din brigada a XIII-a de la S.M.T. „I Mai" Brăila, a vorbit despre felul cum a fost organizată munca în brigadă și cum au muncit tinerii tractoriști de au reușit ca, în această toamnă, brigada să depășească planul cu 354 la sută, situîndu-se fruntașă pe stațiune.

Vorbind despre felul în care va munci în viitor la pregătirea tractoarelor și mașinilor agricole pentru muncile agricole din anul ce vine, mecanizatorul Ion Baștea de la G.A.S. Brateș s-a angajat ca, pînă la Congres să contribuie la terminarea reparațiilor la două tractoare. La fel și utemistul Ion Piscă, mecanic de atelier la S.M.T. Cioara-Doicești, s-a angajat ca pînă la Congres să repare șase tractoare.

In încheiere au fost premiați tinerii mecanizatori fruntași. Astfel, pentru munca depusă în mobilizarea tractoriștilor la îndeplinirea sarcinilor de producție, organizația de bază U.T.M. de la S.M.T. „I Mai" din Brăila a primit steagul de organizație fruntașă, acordat de comitetul regional U.T.M. Dintre tractoriști, au fost premiați tinerii Costică Lupu și Ioan Sfinteș.

Insuflețiți de hotărîrea cu privire la reducerea de prețuri a unor mărfuri de larg consum, tinerii mecanizatori s-au angajat să muncească tot mai bine pentru obținerea unor recolte tot mai bogate, contribuind astfel la înfăptuirea acestei măsuri importante a guvernului nostru, menită să asigure îmbunătățirea continuă a nivelului de trai al poporului muncitor.

Pentru întărirea prieteniei sovieto-birmane

RANGOON 6 (Agerpres). — TASS transmite: In dimineața zilei de 6 decembrie a avut loc în sala de ședințe a Consiliului municipal din Rangoon, împodobită cu steagurile Uniunii Sovietice și Uniunii Birmane, un miting consacrat prieteniei dintre popoarele birman și sovietic. Mitingul a fost organizat de Liga antifascistă a libertății poporului.

Apariția în sală a lui N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov și a primului ministru al Birmaniei, U Nu, a fost primită cu aplauze furtunoase de către asistență.

S-a dat cuvîntul primului ministru al Uniunii Birmane, U Nu, care a vorbit în calitate de președinte al Ligii antifasciste a libertății poporului.

Cuvîntarea primului ministru U Nu

Tovarășilor Hrușciov și Bulganin, prieteni. In numele Ligii antifasciste a libertății poporului, în calitate de președinte al ei, permiteți-mi să vă salut la acest miting în modul cel mai cordial.

După ce a făcut un scurt istoric al Ligii antifasciste a libertății poporului, U Nu a spus: In prezent consider ca o plăcută datorie a mea de a prezenta asistenței pe oaspeții noștri de onoare.

Apoi U Nu a vorbit pe scurt despre viața și activitatea tovarășilor N. S. Hrușciov și N. A. Bulganin.

După ce și-a încheiat cuvîntarea, primul ministru U. Nu a dat cuvîntul lui N. S Hrușciov.

Cuvîntarea lui N. S. Hrușciov

Dragi prieteni, stimați cetățeni din Rangoon!

Sîntem fericiți de a vă saluta pe dumneavoastră și prin dumneavoastră întregul popor birman, de a-i transmite în numele popoarelor Uniunii Sovietice un fierbinte salut prietenesc și de ai ura noi succese în opera de întărire a suveranității și independenței țării sale. **(Aplauze furtunoase).**

In cursul șederii în țara Dumneavoastră am vizitat mai multe orașe și locuri istorice. Pretutindeni ni s-a făcut o primire caldă și cordială. Sîntem recunoscători poporului birman pentru această manifestare a sentimentelor prietenești, pe care le nutrește față de popoarele Uniunii Sovietice **(Aplauze furtunoase).**

După ce a vorbit despre eforturile disperate ale colonialiștilor de a se menține în Asia, N. S. Hrușciov a spus: Sîntem bucuroși să constatăm că Birmania s-a pronunțat în mod consecvent pentru încetarea războiului în aceste țări și pentru rezolvarea problemelor litigioase pe calea tratativelor. Impreună cu celelalte state iubitoare de pace, guvernul Birmaniei s-a pronunțat și se pronunță împotriva participării la blocul agresiv al puterilor coloniale — S.E.A.T.O. **(Aplauze).** Politica externă de pace a Birmaniei se bucură de aprobarea forțelor progresiste din lume. **(Aplauze).**

Există multe probleme nereglementate în Europa și în alte părți ale lumii. Aceste probleme contribuie la ascuțirea relațiilor dintre state.

In ultima vreme guvernul sovietic a întreprins o serie de acțiuni cunoscute lumii întregi în domeniul politicii externe, acțiuni îndreptate spre slăbirea încordării internaționale **(Aplauze).**

După ce a arătat care sînt aceste acțiuni, N. S. Hrușciov a spus:

Uniunea Sovietică duce întotdeauna în mod ferm și consecvent politica sa externă de pace. Noi am fost și sîntem pentru reducerea armamentelor, pentru interzicerea armei atomice și cu hidrogen. Dar noi nu vrem să dezarmăm unilateral în timp ce statele occidentale își intensifică înarmarea.

Uniunea Sovietică a propus interzicerea armei atomice și cu hidrogen. Insă guvernele statelor occidentale resping această propunere declarînd că ele vor acumula în permanență stocuri de bombe atomice.

Oamenii noștri de știință și inginerii noștri, desfășurîndu-și cercetările științifice, au provocat nu de mult explozia unei bombe cu hidrogen de o forță uriașă, fără precedent. Explozia s-a produs la mare înălțime pentru a nu pune în primejdie populația. Dar și acum propunem din nou să se interzică în modul cel mai riguros folosirea armei atomice.

După ce a vorbit despre realizările Uniunii Sovietice și experiența acumulată de ea, N. S. Hrușciov a adăugat: Uniunea Sovietică colaborează cu dragă inimă cu alte țări în cadrul O.N.U. pentru acordarea de ajutor tehnic și economic popoarelor țărilor slab dezvoltate **(aplauze)** a căror dezvoltare economică a fost frînată de îndelungatul regim colonial.

Ințelegem că Birmania este o țară agricolă. Comerțul ei cu celelalte state se poate deocamdată dezvolta în special pe baza vînzării produselor agricole. In legătură cu faptul că într-o serie de țări s-a format un surplus de aceste produse unele state vor să se folosească de această împrejurare și să-și impună condițiile Uniunii Birmane.

Uniunea Sovietică a condamnat totdeauna o astfel de politică. Vrem să dezvoltăm cu Birmania un comerț pe bază de avantaje reciproce.

Acesta va fi un comerț avantajos pentru ambele state fără nici un fel de obligații politice.

Dragi prieteni!

Mîine părăsim țara voastră ospitalieră și ne întoarcem pe pămîntul marii d-voastre vecine — Republica India.

Vizita noastră în India și Birmania ne-a permis să înțelegem și mai bine interesele vitale ale țărilor voastre. Unor domni nu le-a plăcut însă deloc vizita noastră în India și Birmania, nu le-au plăcut cuvîntările și declarațiile noastre sincere. Noi însă totdeauna am spus și spunem adevărul, iar adeseori adevărul nu este tuturor pe plac, adevărul înțeapă ochii — spune un proverb popular. **(Aplauze).**

Iată de ce unele ziare engleze au reacționat cu enervare la cuvîntările mele și la cuvîntările tovarășului Bulganin rostite în India. In special nu le-a plăcut acea parte dintr-una din cuvîntările mele în care se spune că anumite cercuri au dat mînă liberă lui Hitler în războiul împotriva Uniunii Sovietice.

Dar aceasta este un fapt istoric.

Ar fi putut oare Hitler să înceapă războiul dacă i s-ar fi opus forțele unite ale Angliei, Franței, Uniunii Sovietice și ale altor țări?

După ce a arătat cum puterile occidentale l-au ajutat pe Hitler, tovarășul Hrușciov a adăugat:

Istoria din anii care au precedat războiul dovedește în mod convingător că puterile occidentale făceau o concesie după alta lui Hitler împingîndu-l spre răsărit împotriva țării noastre. Dar lucrurile au luat o astfel de întorsătură încît acela pe care cercurile guvernante de atunci din Anglia, Franța și S.U.A. îl îngrășau ca pe cîinele lor de pază, intenționînd să-l asmută împotriva U.R.S.S., a scăpat din lanț și s-a aruncat împotriva acelor care îi dădeau să mănînce.

In legătură cu aceasta se pune întrebarea: nu vedem oare o anumită analogie cu perioada dinainte de război dacă privim ce măsuri se iau față de actuala Germanie occidentală? Oare nu aceleași metode folosesc astăzi aceleași țări căutînd să împingă Germania occidentală pe calea agresiunii și a unor noi aventuri?

Atunci dece vă supărați domnilor ziariști englezi cînd ne amintim de unele lucruri din trecut? **(animație în sală).**

Mai vreau să vă spun următoarele. Rusia n-a pornit niciodată război împotriva Angliei. Anglia însă a atacat țara noastră atît în trecut cît și în timpurile noastre, sovietice.

Toate acestea sînt de asemenea fapte istorice de care nu poți să te ascunzi!

După ce a amintit de directiva lui Churchill de a ține pregătite trupele hitleriste care se predau pentru a fi eventual folosite contra U.R.S.S., tovarășul Hrușciov a spus:

Toate acțiunile noastre dovedesc că nu căutăm ceartă cu puterile occidentale. Sîntem pentru o adevărată prietenie cu Anglia, Franța, Statele Unite ale Americii și alte țări. Vrem să fim prieteni cu toate popoarele lumii. Noi nu numai că dorim acest lucru dar luptăm activ pentru pace în lumea întreagă și pentru o colaborare concretă între toate țările **(Aplauze furtunoase).**

Vreau să mai revin la evenimentele din perioada celui de al doilea război mondial. Se știe că atunci cînd Germania hitleristă a atacat în mod perfid Uniunea Sovietică și am devenit aliații Franței, Angliei și S.U.A. în lupta împotriva acesteia, țara noastră și-a îndeplinit în mod cinstit și conștiincios obligațiile de aliat.

In acest război, poporul sovietic a vărsat mult mai mult sînge decît toți aliații noștri luați laolaltă, noi însă respectăm și aducem laude trupelor engleze, franceze, americane și altele care au luptat împotriva Germaniei hitleriste și a sateliților ei. Lupta a fost aspră, armatele noastre unite însă, luptînd pentru viitorul luminos al omenirii, pentru libertatea și independența acesteia, împotriva hitlerismului sîngeros, au repurtat cea mai mare victorie.

Această experiență a luptei comune pentru o cauză comună a avut o mare importanță. Cel de al doilea război mondial a arătat că englezii, francezii, americanii și oamenii sovietici pot fi cei mai buni prieteni nu numai în vremuri bune, ci și în anii celor mai aspre și grele încercări. Dacă am fost aliați în război, ce ne poate împiedica să fim tot atît de buni prieteni în lupta pentru menținerea și consolidarea păcii?

Noi spunem mereu că poporul sovietic este pentru o pace trainică, pentru prietenie între toate popoarele. Și noi nu numai că spunem acest lucru dar facem și totul pentru dezvoltarea și întărirea unei astfel de prietenii.

Iată ce am vrut să spun de fapt în legătură cu unele comentarii ale presei engleze pe marginea cuvîntărilor mele și cuvîntărilor lui Nikolai Aleksandrovici Bulganin.

Terminîndu-mi cuvîntarea vreau să exprim în numele meu personal, în numele prietenului meu, tovarășul Bulganin și al tuturor prietenilor care ne-au însoțit în cursul călătoriei noastre prin Birmania, cele mai cordiale mulțumiri guvernului și poporului birman pentru primirea prietenoasă care ne-a făcut-o. **(Aplauze furtunoase).**

Adresîndu-se mie și lui Nikolai Aleksandrovici Bulganin, primul ministru al Birmaniei ne-a numit tovarăși. Da, sîntem tovarăși în lupta comună pentru interesele păcii și prieteniei. (Aplauze).

Trăiască și înflorească prietenia dintre popoarele Birmaniei și Uniunii Sovietice **(toți se ridică în picioare și ovaționează furtunos).**

Declarația comună a lui N. A. Bulganin, N. S. Hrușciov și U Nu

RANGOON 6 (Agerpres). — TASS transmite: La invitația guvernului Uniunii Birmane, N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. au făcut o vizită de prietenie în Uniunea Birmană între 1 și 7 decembrie 1955. In timpul vizitei lor în Birmania, N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov au avut cîteva convorbiri cu U Nu, primul ministru al Uniunii Birmane.

In cursul acestor convorbiri s-a subliniat încă odată că relațiile dintre Uniunea Sovietică și Uniunea Birmană, care întotdeauna au fost sincere și prietenești, se bazează și se vor baza pe principiile trainice ale respectării reciproce a integrității teritoriale și suveranității, neagresiunii, neamestecului în afacerile interne ale celuilalt, egalității și avantajului reciproc, coexistenței pașnice și colaborării economice. Oamenii de stat ai celor două țări sînt încredințați că aplicarea tot mai largă a acestor principii ale coexistenței pașnice în relațiile dintre state — mari și mici — va servi la întărirea păcii și la dezvoltarea colaborării rodnice dintre popoare.

A fost exprimată convingerea că principiile coexistenței pașnice deschid mari posibilități pentru colaborarea între Uniunea Sovietică și Uniunea Birmană în domeniile economic, cultural, științific și tehnic. A fost exprimată de asemenea hotărîrea de a se întreprinde toate eforturile pentru dezvoltarea și întărirea relațiilor mai strînse dintre cele două țări în aceste domenii, ceea ce va corespunde intereselor popoarelor Uniunii Sovietice și Uniunii Birmane și va contribui la consolidarea păcii și stabilității internaționale.

Năzuința și eforturile popoarelor lumii spre instaurarea păcii și colaborării prietenești și, în special, conferința de la Bandung care a avut loc în aprilie a.c. și la care au luat parte state cu sisteme politice și sociale diferite, dar unite prin scopul comun al dezvoltării continue a colaborării economice, culturale și politice, au arătat că înțelegerea și colaborarea dintre popoare sînt pe deplin posibile și au creat o atmosferă favorabilă succesului conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor celor patru puteri, conferință care a dus la o simțitoare slăbire a încordării în relațiile dintre state. S-a ajuns la un acord deplin că slăbirea încordării care a fost obținută trebuie să fie consolidată, că trebuie să fie întreprinse acțiuni în vederea slăbirii continue a încordării internaționale.

Oamenii de stat ai Uniunii Sovietice și Uniunii Birmane își exprimă adînca îngrijorare în legătură cu goana înarmărilor și în special în legătură cu stocarea de arme atomice, cu hidrogen și de alte tipuri de arme de exterminare în masă, care în fiecare an ia proporții tot mai mari.

După ce se arată calea spre interzicerea armelor nucleare, în declarație se spune: în scopul ridicării prestigiului și importanței Organizației Națiunilor Unite, Republica Populară Chineză trebuie să-și ocupe locul său legitim în această Organizație. Pentru realizarea unei colaborări internaționale eficace în scopul păcii și progresului, trebuie să se asigure universalitatea Organizației Națiunilor Unite și în O.N.U. trebuie să fie admise toate țările care corespund prevederilor Cartei. Pornind de la aceasta, guvernul Uniunii Sovietice și guvernul Uniunii Birmane sprijină propunerea Canadei făcută în O.N.U. cu privire la admiterea celor 18 țări care au cerut primirea lor.

Președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, membrul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și primul ministru al Uniunii Birmane consideră că stabilirea de contacte personale și tratativele între conducători, care vor duce la realizarea unui acord și la relații de prietenie între popoarele însăși, constituie un mijloc eficace de întărire a înțelegerii reciproce și a încrederii între popoare.

Președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.,
N. BULGANIN

Primul ministru al Uniunii Birmane
U NU

6 decembrie 1955

Recepția oferită de oaspeții sovietici

RANGOON 6 (Agerpres). — TASS transmite: In ziua de 6 decembrie N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. au oferit o recepție în palatul prezidențial.

Din partea birmană la recepție au participat președintele Ba U, primul ministru U Nu, membrii guvernului Uniunii Birmane, înalte personalități oficiale.

N. A. Bulganin a rostit o cuvîntare.

Ba U, președintele Birmaniei a rostit o cuvîntare de răspuns.

Delegația guvernamentală a R. D. Germane a sosit la Moscova

MOSCOVA 6 (Agerpres).— TASS transmite: La 5 decembrie a sosit la Moscova delegația guvernamentală a Republicii Democrate Germane în frunte cu primul ministru Otto Grotewohl, care se află în drum spre R.P. Chineză, R.P.D. Coreeană și R.P. Mongolă. Impreună cu delegația a sosit de asemenea Tzen Iun-Țiuan, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R.P. Chineze în R.D. Germană.

La aeroportul central, pavoazat cu drapelele de stat ale R.D. Germane și Uniunii Sovietice, delegația guvernamentală a fost întîmpinată de A. I. Mikoian, V. M. Molotov, M. A. Suslov și de alte personalități oficiale.

Agențiile de presă comunică:

NEW YORK: La 4 decembrie s-a încheiat conferința națională a Partidului Comunist din S.U.A. La conferință au participat 150 de delegați din 32 de state.

LONDRA: După cum anunță Agenția Reuter, partidul național din Scoția a adresat primului ministru al Angliei, Eden și ministrului de Război, A. Head, un protest împotriva folosirii trupelor scoțiene pentru înăbușirea mișcării din Cipru în favoarea alipirii la Grecia. Un număr de 1.200 de studenți de la Universitatea din Oxford au semnat o petiție, în care cer guvernului să acorde Ciprului dreptul la autodeterminare.

ANKARA: Criza de guvern din Turcia continuă. Incă la 3 decembrie Menderes a prezentat președintelui Turciei, Bayar, lista membrilor noului cabinet, însă, după cum arată ziarul „Ulus", președintele nu a aprobat componența guvernului propus.

Pe marginea actualității

Franța în preajma alegerilor parlamentare

Se apropie cu repeziciune data la care sînt fixate alegerile pentru Adunarea Națională franceză. Lucrul acesta reiese nu numai din simpla examinare a filelor calendarului ci mai ales din agitația politică ce domnește în partidele burgheze din Franța, din ințețirea uneltirilor de culise de ultim moment. După cum se știe hotărîrea adoptată de guvernul francez, potrivit articolului 51 din Constituția franceză, de a dizolva actuala Adunare Națională a căpătat la 2 decembrie — ziua apariției decretului în Buletinul Oficial — putere de lege. Astfel, la 2 ianuarie 1956 peste 27 de milioane de alegători sînt chemați în fața urnelor să-și dea votul.

Pînă atunci sînt importante în calendarul electoral al Franței două date — 10 decembrie, ziua pînă cînd se pot face declarații de înrudire între listele politice ale diferitelor partide pe diversele circumscripții și 12 decembrie, data pînă cînd se pot depune candidaturile. Un examen general al evenimentelor care au loc în viața politică a Franței dovedește că în momentul de față se intensifică eforturile partidelor politice burgheze de a-și organiza astfel alianțele politice în vederea alegerilor pentru ca în viitorul parlament Partidul Comunist să nu fie în mod real reprezentat. Nereușind să strecoare o lege electorală mai reacționară decît cea din 1951, reprezentanții partidelor politice burgheze din Franța fac tot ce le stă în putință pentru ca sub masca unor cuvinte apropiate și dragi poporului francez să coalizeze forțele reacțiunii împotriva forțelor cu adevărat democratice. Comentariile oficioase ale agențiilor occidentale permit să se tragă concluzia că în această direcție acționează în primul rînd Mendes France și liderii socialiști.

In momentul de față în Franța există o puternică mișcare de renaștere a frontului popular din 1936; de coalizare a tuturor forțelor democratice și republicane — respectiv a comuniștilor, socialiștilor și al altor republicani dornici să-și dea aportul la progresul Franței în vederea creării unei platforme comune în alegeri. In numeroase circumscripții din Franța există dovezi concrete că o astfel de alianță ar însemna victoria netă a forțelor democratice împotriva forțelor unite ale reacțiunii.

Ținînd seama de această situație, forțele politice burgheze din Franța caută ca printr-o denaturare a lozincilor electorale să-și asigure victoria în alegeri. Astfel, Mendes France urmărește să creeze un așa zis „front de stînga" dînd însă un conținut foarte straniu acestei noțiuni. In concepția lui Mendes France „front de stînga" trebuie să însemne o coaliție între socialiști și radical-socialiști îndreptată practic împotriva Partidului Comunist. In acest mod Mendes France urmărește pe de-o parte să atragă unele voturi, iar pe de altă parte să camufleze conținutul profund reacționar al unei coaliții „de stînga" fără comuniști. Comentînd esența strategiei lui Mendes France „L'Aurore" arată că aceasta se reduce la „condamnarea oricărei formule care ar accepta să se alieze sau să se înrudească cu comuniștii".

La rîndul său ziarul „Combat" — de pe aceleași poziții — caracteriza viitoarele alegeri ca o luptă „triunghiulară" care ar consta din „dreapta contra stînga și contra Partidului Comunist".

Nu este greu să se constate că în condițiile politice actuale din Franța o astfel de politică are drept unic scop coalizarea forțelor tuturor partidelor burgheze — și cele de centru și cele de dreapta împotriva Partidului Comunist. Lucrul acesta reiese cu prisosință deși politicienii francezi caută să creeze impresia că ar exista mari contradicții între partidele de centru și partidele de dreapta. Se știe astfel că la ora actuală lupta electorală este prezentată de presa reacționară franceză ca o luptă electorală între actualul premier Faure sprijinit de radicalii de dreapta, republicanii populari (catolici) și centrul național al independenților care reunește patru grupuri conservatoare pe de o parte, și Mendes France cu grupările care-l sprijină pe de altă parte. Acesta nu este însă tabloul real al situației. In problemele fundamentale privind politica internă și externă a Franței **nu există contradicții între cele preconizate de Faure sau de Mendes France.** Comentatorul din Paris al agenției Reuter releva tocmai această stare de fapt. „Partidele de dreapta și de stînga — scria el — cu excepția comuniștilor, nu au puncte de vedere net diferite în chestiunile de politică economică sau internațională".

Se știe foarte bine că atît Faure și Pinay cît și Mendes France sînt adepți recunoscuți ai politicii atlantice, reprezintă aceeași tendință politică în problemele Africii de nord etc. De asemenea pe plan intern politica lor nu diferă.

Este importantă în această situație politică atitudinea pe care o va adopta Partidul Socialist. Analiza situației care domnește în acest partid vădește că se desprind net două tendințe fundamentale. Pe de o parte membrii de rînd ai Partidului Socialist și chiar unele organizații departamentale ale acestui partid au o atitudine favorabilă pentru prezentarea pe liste comune cu Partidul Comunist. Comentatorul agenției United Press scrie că: „Există primejdia ca unii candidați locali socialiști să încheie alianțe cu comuniștii". Astfel, federațiile socialiste din departamentele Aube, Ain, Savoye, Cotes du Nord și Var s-au pronunțat pînă la 5 decembrie în favoarea alianțelor între socialiști și comuniști în viitoarele alegeri. Scrisoarea Comitetului Central al Partidului Comunist Francez adresată Comitetului Executiv al Partidului Socialist arată că în 20 de departamente din Franța comuniștii și socialiștii împreună pot obține majoritatea voturilor și prin urmare toate mandatele de deputați. De pe urma unei alianțe între comuniști și socialiști și ceilalți republicani dornici să contribuie la progresul Franței ar rezulta nu numai o înfrîngere a forțelor reacționare; aceasta ar însemna și o consolidare a însăși pozițiilor acestor partide. Ziarul „Combat" scria la 5 decembrie: „Stînga (în înțelesul ziarului este vorba de Partidul Socialist și adepții lui Mendes France — N.R.) și comuniștii uniți într-un front popular ar zdrobi dreapta. Dar despărțită de Partidul Comunist, aripei stîngi i-ar fi greu să-și mențină pozițiile".

O altă tendință care s-a cristalizat este aceea a liderilor socialiști care preferă să sprijine forțele unite ale reacțiunii împotriva Partidului Comunist. Guy Mollet, președintele Partidului Socialist a reușit să obțină adoptarea unei rezoluții din partea Comitetului Executiv al Federației din departamentul Pas-de-Calais a Partidului Socialist împotriva alianțelor și în special împotriva alianțelor cu comuniștii. Această rezoluție urmează să fie examinată de congresul național extraordinar al S.F.I.O. Agenția United Press arăta că scopul rezoluției din departamentul în care candidează Mollet este ca Consiliul național „să decidă ca partidul să meargă fie singur, fie în alianță cu Mendes". Același corespondent din Paris al agenției United Press menționa că atît Mendes France cît și Guy Mollet caută stabilirea unei alianțe între cele două partide.

Membrii Partidului Socialist și toate elementele democrate din Franța își întăresc lupta lor pentru organizarea unei coaliții comune îndreptate împotriva forțelor reacțiunii. Scrisoarea Comitetului Central al Partidului Comunist Francez adresată Comitetului de conducere al Partidului Socialist Francez în care propune Partidului Socialist o alianță în alegeri este privită cu cea mai mare atenție de milioanele de alegători hotărîți să nu permită o revenire la putere a fostei majorități reacționare. In condițiile actuale din Franța unirea eforturilor Partidului Comunist, ale socialiștilor și ale altor grupări republicane ar avea o reală însemnătate pe calea creării unei Adunări Naționale capabile să orienteze politica Franței pe calea unei politici conformă intereselor naționale. Ziarul „Liberation" scria la 5 decembrie: „Stînga nu se limitează la Partidul Socialist. Mai există încă 5.000.000 de alegători de stînga care votează pentru Partidul Comunist. A dori victoria stîngii înseamnă a dori ca această victorie să fie repurtată de cei 5.000.000 de alegători uniți cu alegătorii voștri. In caz contrar nu poate să existe, nu va putea niciodată să existe o victorie a stîngii".

S. VERONA

S. U. A. sprijină colonialismul portughez în Goa

NEW DELHI 6 (Agerpres). — Potrivit relatărilor agenției Reuter, la 2 decembrie a fost dată publicității la Washington o declarație comună semnată de Dulles secretarul de stat al S.U.A. și Cunha, ministrul de Externe al Portugaliei, care se află în vizită oficială în Statele Unite. In această declarație cei doi oameni de stat afirmă că teritoriul Goa ocupat de colonialiștii portughezi este „provincie portugheză".

DELHI 6 (Agerpres).— Comunicatul americano-portughez, semnat de secretarul de stat al S.U.A. Dulles și de ministrul Afacerilor Externe al Portugaliei, Cunha, a stîrnit o reacție furtunoasă în India.

Luînd cuvîntul la 5 decembrie în cadrul unei ședințe a Camerei Populare a parlamentului, primul ministru al Indiei, Nehru, a declarat că acest comunicat poate avea „urmări serioase".

Opinia publică și presa indiană condamnă cu indignare comunicatul americano-portughez, considerîndu-l drept „un exemplu graitor al politicii americane de sprijinire camuflată a colonialismului". Ziarul „Hindustan Standard" consideră că acest comunicat „constituie un avertisment și o primejdie pentru India care cere realipirea teritoriului Goa la India".

NEW YORK 6 (Agerpres).— După cum anunță corespondentul la Delhi al Agenției United Press, reprezentanți suspuși ai ambasadei americane de la Delhi au arătat că, după părerea lor, declarația dată publicității de secretarul de stat Dulles și de ministrul Afacerilor Externe al Portugaliei, Cunha, constituie cea mai mare greșeală diplomatică pe care puteau s-o facă Statele Unite.

Observatorii din Delhi subliniază că ambasadorul S.U.A. în India, Cooper, a fost pus „în cea mai penibilă situație" de această declarație care numește posesiunea portugheză Goa „provincie portugheză" ceea ce este în contradicție directă cu punctul de vedere oficial al guvernului indian.

DELHI 6 (Agerpres). — Potrivit relatărilor agențiilor de presă occidentale, atît păturile largi ale opiniei publice indiene cît și cercurile politice și diplomatice din Delhi au primit cu adîncă nemulțumire declarația comună dată publicității la Washington de secretarul de stat al S.U.A. Dulles și ministrul de Externe al Portugaliei Cunha, în problema teritoriului Goa.

U.R.S.S. recunoaște neutralitatea Austriei

MOSCOVA 6 (Agerpres). — TASS transmite: La 14 noiembrie a.c. dl. N. Bischoff, ambasadorul Austriei în U.R.S.S. a transmis Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. o notă cu următorul cuprins:

„Din însărcinarea guvernului federal austriac ambasada Austriei are onoarea să se adreseze Ministerului Afacerilor Externe al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste în legătură cu următoarea problemă:

Parlamentul austriac a adoptat la 26 octombrie 1955 legea constituțională federală cu privire la neutralitatea Austriei, lege care a intrat în vigoare la 5 noiembrie 1955. Legea spune:

„ARTICOLUL I.

1. — In scopul consolidării trainice a independenței externe, în scopul menținerii integrității teritoriului său, Austria declară de bună voie neutralitatea sa permanentă și va apăra neutralitatea prin toate mijloacele de care dispune.

2. — Pentru asigurarea realizării acestui scop, Austria nu va intra niciodată în nici un fel de alianțe militare și nu va admite crearea pe teritoriul său a unor puncte militare de sprijin ale altor state.

ARTICOLUL 2

1. — Răspunderea pentru îndeplinirea acestei legi constituționale federale revine guvernului federal".

Se anexează textul autentificat în limba germană.

Guvernul federal austriac are onoarea să aducă la cunoștință această lege constituțională și roagă guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste să recunoască neutralitatea permanentă a Austriei în spiritul acestei legi constituționale federale.

Ambasada austriacă se folosește de asemenea de acest prilej pentru a exprima încă odată Ministerului Afacerilor Externe al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste profundul său respect.

Moscova 14 noiembrie 1955".

La 6 decembrie a.c., V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., l-a primit pe d-l N. Bischoff, ambasadorul Austriei și a înmînat următoarea notă de răspuns a guvernului sovietic:

„Ministerul Afacerilor Externe al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste are onoarea să confirme primirea notei ambasadei Austriei din 14 noiembrie 1955 în care se anunță că în ziua de 26 octombrie 1955 parlamentul austriac a adoptat legea constituțională federală cu privire la neutralitatea Austriei, care a intrat în vigoare la 5 noiembrie 1955.

Ca răspuns la dorința exprimată în nota mai sus menționată, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. are onoarea să comunice ambasadei Austriei că guvernul Uniunii Sovietice a luat cunoștință de legea constituțională federală și recunoaște neutralitatea permanentă a Austriei sub forma în care este stabilită ca în această lege.

Moscova 6 decembrie 1955".

D-l N. Bischoff a exprimat mulțumiri lui V. M. Molotov pentru hotărîrea adoptată de guvernul sovietic și a promis să trimită guvernului Republicii Austriace conținutul notei guvernului Uniunii Sovietice ce i-a fost înmînată.

CULTURA FIZICĂ și sport

Spartachiada de iarnă — o mare competiție de masă

La 15 decembrie va începe în întreaga țară o nouă mare competiție sportivă de mase: „Spartachiada de iarnă", organizată de C.C. al U.T.M. împreună cu C.C.S. și C.C.F.S.

Deschisă maselor de tineri sportivi de la orașe și sate această competiție va contribui la dezvoltarea sporturilor de iarnă, a gimnasticii și a sportului național, trînta.

Spartachiada de iarnă cuprinde întreceri la 7 ramuri sportive: schi, patinaj, săniuțe, tenis de masă, gimnastică, trîntă și șah.

Competiția se organizează în 4 etape, după cum urmează: etapa I pe colective între 15 decembrie 1955 și 12 februarie 1956; etapa a 2-a raională și etapa a 3-a regională între 13 februarie—11 martie, iar etapa a 4-a, finală, pînă la 31 martie 1956.

Etapa finală se va organiza numai la schi, șah și tenis de masă. Comisia centrală de organizare a spartachiadei de iarnă va acorda premii sportivilor clasați pe primele locuri și „Cupa Spartachiadei de iarnă", comisiei regionale care va realiza cea mai bună mobilizare.

Campionatul republican de șah

Cu trei runde înainte de sfîrșitul celui de al 8-lea campionat de șah al R.P.R., situația continuă să rămînă neclară în ceea ce privește cîștigătorul titlului de campion. Totuși, în urma marilor surprize înregistrate în ziua de întrerupere, arădeanul Ivan Halic, noul lider al clasamentului, are cele mai mari șanse. Doi dintre principalii pretendenți la titlu, Ciocîltea și Troianescu, au suferit înfrîngeri. Ciocîltea, care avea avantaj în fața lui Costea, la reluarea partidei a complicat jocul, regele său a fost prins într-o rețea de mat și cu toate eforturile de a obține măcar remiză, a fost nevoit să cedeze la mutarea 67-a. Din două partide întrerupte, campionul țării, Troianescu, nu a reușit să obțină nici o jumătate de punct. El a pierdut la Halic o partidă în care nu avea cele mai bune șanse și la Ghițescu, cu care întrerupsese într-o poziție echilibrată.

După 16 runde clasamentul are următoarea înfățișare: 1. Halic 10 puncte, 2-4. Ciocîltea, Ghițescu, Szabo $9\frac{1}{2}$ puncte, 5-9. Bălănel, Troianescu, Reicher, Rădulescu, Günsberger 9 puncte etc.

Astăzi se dispută partidele din runda 17-a.

Campionatul internațional de tenis de masă al Scandinaviei

STOCKHOLM 6 (Agerpres). — In sala Oriksdahl din capitala Suediei continuă întrecerile din cadrul campionatelor internaționale de tenis de masă ale Scandinaviei. Luni s-au înregistrat și primele surprize. Englezul J. Leac, fost campion mondial, a fost eliminat de Malmquist (Suedia), iar puternicul cuplu feminin de dublu Linda Wertl (Austria), Eva Koczian (R. P. Ungară) a fost întrecut de dublul Watel-Alber (Franța).

Jucătorii romîni au cîștigat majoritatea partidelor pe care le-au susținut. Astfel, Harastoszi l-a învins pe Ottersten (Suedia) cu 3-0, Gantner l-a întrecut pe Brantberg (Suedia) cu 3-0, iar Popescu a dispus de Ljungstrom (Suedia) cu 3-1. Cel de al patrulea reprezentant al nostru Pesch a fost învins de suedezul Melstroem cu 3-0. In proba de dublu mixt, Angelica Rozeanu și Andreadis au eliminat din concurs pe Watel, Ohrlich (Franța), iar la dublu femei, reprezentantele noastre Rozeanu, Zeller s-au calificat pentru turul următor întrecînd perechea Lyttik, Herneis cu 3-0.

Recepția de la Legația Finlandei din București

La 6 decembrie, Matti Pyykko, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Finlandei, a oferit o recepție cu prilejul sărbătorii naționale.

La recepție au participat: Miron Constantinescu, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Simion Bughici, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Mihai Mujic, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, Grigore Preoteasa Ministrul Afacerilor Externe, Avram Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naționale, Mihail Roșianu, președintele Institutului romîn pentru relațiile culturale cu străinătatea, Ana Toma, prim locțiitor al ministrului Comerțului Exterior, Ștefan Cleja și Aurel Mălnășan, locțiitori ai ministrului Afacerilor Externe, Petre Bălăceanu și Radu Mănescu, locțiitori ai ministrului Finanțelor, Mauriciu Novac, locțiitor al ministrului Comerțului Exterior și funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe.

La recepție au participat, numeroși membri ai corpului diplomatic.

Recepția s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

(Agerpres).

Spectacol de gală cu piesa „Regele Lear"

Marți seara, Teatrul Național „I. L. Caragiale" a prezentat pe scena Teatrului de Operă și Balet al R.P.R. un spectacol de gală cu piesa „Regele Lear" de William Shakespeare.

La spectacol au participat membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului, oameni ai științei, artei și culturii, oameni ai muncii.

Spectacolul cu piesa „Regele Lear" s-a bucurat de un frumos succes.

(Agerpres).

SPECTACOLELE DE AZI

CINEMATOGRAFE: Anna Zaccheo — **Patria, București, Gh. Doja**; La revedere domnule Grock — **Magheru**; — Giuseppe Verdi — **Republica, I. C. Frimu, Miorița**; Fata mexicană — **Filimon Sîrbu, Infrățirea între popoare, Elena Pavel**; Cățelușul buclucaș — **M. Eminescu**; Pentru 14 vieți — **Central**; — Liliomfi — **Victoria**; — Fridolin — **Tineretului**; Actualitatea în imagini, sărbătorirea eliberării R.P. Ungare, plante verzi, Igiena fîntînilor — **Timpuri Noi**; Muzică și dragoste — **Al. Popov, 1 Mai**; Nunta — **8 Martie**; Este vinovat Ed. Martin? **V. Roaită**; — Mînăstirea din Parma — **Cultural**; Moștenire însîngerată — **Unirea**; Zvăpăiata — **C. David, 23 August**; N-a dansat decît o vară — **Al. Sahia**; Nesterca cel isteț — **Flacăra**; Bancnota de 1.000.000 lire sterline — **T. Vladimirescu**; Căderea Emiratului — **Carpați**; Maclovia — **Arta**; Brutarul din Valorgue — **Munca**; Intr-o primăvară la Budapesta — **Moșilor**; Spre țărmuri noi — **Donca Simo, Grivița**; Caut o nevastă — **Ilie Pintilie**; Soldatul Ivan Brovkin — — **Popular, Volga**; Dragostea unei femei — **8 Mai**; Indonezia — **Libertății**; Poteci primejdioase — **N. Bălcescu**; — Cei trei Mușchetari — **Rahova**; Leana — **Gh. Coșbuc**,

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10. Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52